

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 353

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 7 mai 2008

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
M.36. — Ordin al ministrului apărării pentru aprobarea Regulamentului logisticii operațiilor întrunite	2–25
243. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind recunoașterea Acordului interprofesional pentru sfecla de zahăr — recolta anului de comercializare 2008—2009.....	26–31
ACTE ALE BIROULUI ELECTORAL CENTRAL	
44. — Hotărâre privind interpretarea unor prevederi din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale	32

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL APĂRĂRII

ORDIN pentru aprobarea Regulamentului logisticii operațiilor întrunite

Având în vedere Avizul nr. BStd(2004) — 2.182(2) — 0008 din 10 decembrie 2004 al președintelui Consiliului de Standardizare și Interoperabilitate al Ministerului Apărării,

în temeiul prevederilor art. 5 alin. (1) lit. r) și ale art. 33 alin. (1) din Legea nr. 346/2006 privind organizarea și funcționarea Ministerului Apărării, cu modificările ulterioare,

ministrul apărării emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul logisticii operațiilor întrunite, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă L-1, Regulamentul logisticii acțiunilor militare, aprobat prin Ordinul ministrului de stat, ministrul apărării naționale, nr. M. 72/1999*).

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul apărării,
Teodor Viorel Meleșcanu

București, 17 aprilie 2008.
Nr. M.36.

ANEXĂ

REGULAMENTUL logisticii operațiilor întrunite

CAPITOLUL I Principii generale

SECȚIUNEA 1 Noțiuni fundamentale

Art. 1. — (1) *Logistica* reprezintă știința planificării și executării mișcării și asigurării forțelor; în sensul său cel mai cuprinzător, ea cuprinde acele aspecte ale operațiilor militare care se referă la:

a) proiecția și dezvoltarea, achiziția, depozitarea, transportul, distribuția, întreținerea, evacuarea materialelor și scoaterea acestora din uz;

b) transportul personalului;

c) achiziția, construcția, întreținerea, exploatarea clădirilor și scoaterea lor din uz;

d) achiziția sau furnizarea de servicii;

e) sprijinul medical.

(2) *Logistica militară* reprezintă un complex de măsuri și activități, desfășurate pe timp de pace, în situații de criză și la război, într-o concepție unitară, pentru asigurarea resurselor materiale necesare forțelor în vederea susținerii pregătirii și ducerii operațiilor.

Art. 2. — *Logistica de producție/logistica achiziției* este componenta logisticii care se ocupă cu cercetarea, proiectarea,

dezvoltarea, fabricarea, contractarea și achiziția tehnicii, echipamentelor, bunurilor materiale și serviciilor.

Art. 3. — *Logistica de consum*, denumită în continuare *logistica trupelor*, este componenta logisticii care se ocupă cu cererea, recepția, depozitarea, transportul, mentenanța, operarea și scoaterea din funcțiune a bunurilor materiale și a serviciilor.

Art. 4. — *Logistica prin cooperare* este reprezentată de totalitatea activităților desfășurate în baza înțelegerilor bilaterale și multilaterale, convenite pentru a optimiza, în mod coordonat și raționalizat, suportul logistic necesar forțelor.

Art. 5. — *Logistica multinațională* asigură suportul logistic operațional multinațional și se realizează prin structurile logistice naționale în cooperare cu structurile logistice specifice forțelor multinaționale, cu folosirea pe scară largă a serviciilor diferiților contractori din zona de operații.

Art. 6. — *Supportul logistic* reprezintă totalitatea bunurilor materiale și echipamentelor necesare unei structuri conform prevederilor statelor de organizare și normelor de înzestrare.

Art. 7. — *Sprijinul logistic* reprezintă totalitatea activităților ce se desfășoară de către structurile logistice, în scopul asigurării forțelor cu tot ceea ce le este necesar pentru menținerea suportului logistic necesar ducerii acțiunilor militare.

*) Ordinul M. 72/1999 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, deoarece avea ca obiect reglementări din sectorul de apărare a țării și securitate națională.

Art. 8. — Logistica trupelor constituie un factor hotărâtor pentru realizarea scopului operațiilor întrunite și pentru îndeplinirea misiunilor ce revin forțelor participante și are următoarele domenii funcționale: aprovizionarea, mișcarea și transportul, mentenanța, sprijinul medical, infrastructura, serviciile de campanie, contractarea, sprijinul națiunii-gazdă, precum și domenii conexe.

Art. 9. — Logistica trupelor se organizează pe baza Ordinului de sprijin logistic/anexei — sprijin logistic la Ordinul de operație/Operation Order — OPORD al eșalonului superior și se realizează pe baza deciziei comandantului, de către forțele de logistică ale fiecărei structuri militare.

Art. 10. — Scopul elaborării Regulamentului logisticii operațiilor întrunite îl constituie crearea unei logistici specializate adecvate, interoperabile, capabilă să realizeze o adaptare modulară rapidă, care să contribuie la optimizarea operațiilor întrunite, realizarea unui algoritm coerent privind modul de realizare a sprijinului logistic în operațiile întrunite, în perspectiva participării la acțiuni comune cu armatele țărilor membre ale Alianței Nord-Atlantice.

Art. 11. — Sensul unor termeni și expresii utilizate este precizat în glosarul cu termeni operaționali specifici logisticii prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul regulament.

SECȚIUNEA a 2-a

Principiile logisticii operațiilor întrunite

Art. 12. — Sprijinul logistic se focalizează pe asigurarea necesarului operației și presupune aplicarea obligatorie a următoarelor principii:

a) responsabilitatea — presupune luarea tuturor măsurilor pentru realizarea gradului de suport logistic ordonat la locul și în timpul potrivit și reprezintă principiul de bază al logisticii, deoarece toate celelalte principii devin irelevante dacă sistemul logistic nu poate sprijini concepția operației;

b) autoritatea — conferă comandanților structurilor operaționale și administrative drepturi depline asupra resurselor logistice din zona lor de responsabilitate, pentru susținerea forțelor în modul cel mai eficient;

c) previziunea — presupune identificarea și evaluarea, din timp, a nevoilor și posibilităților de sprijin logistic, fără întârzieri sau limitări cauzate de lipsuri esențiale, care puteau fi anticipate;

d) cooperarea — vizează conjugarea tuturor eforturilor, în vederea realizării sprijinului logistic adecvat al forțelor participante la operația întrunită;

e) flexibilitatea — oferă posibilitatea planificării sprijinului logistic al operațiilor întrunite pe ipoteze, precum și adaptarea/corectarea acestuia în cadrul aceleiași ipoteze;

f) simplitatea — presupune conceperea de planuri și ordine logistice într-o manieră care să nu creeze confuzii, realizate în concordanță cu cerințele operaționale, prin utilizarea ordinelor și procedurilor standardizate;

g) economia — reprezintă optimizarea sprijinului logistic al operațiilor întrunite, astfel încât cheltuielile să fie minime și în ordinea priorităților;

h) vizibilitatea — presupune cunoașterea și efectuarea schimbului de informații privind datele referitoare la disponibilitatea, desfășurarea și sprijinul logistic al forțelor;

i) mobilitatea — reprezintă capacitatea de dislocare/redislocare, în timp scurt, concomitent cu realizarea sprijinului logistic pentru menținerea capacității de luptă a forțelor;

j) coordonarea — urmărește sincronizarea activităților și eforturilor în vederea atingerii eficienței maxime;

k) promptitudinea — presupune realizarea sprijinului logistic, la locul potrivit și în timp oportun;

l) suficiența — capacitatea de a furniza provizii și servicii esențiale în cantități minime, pentru inițierea operațiilor; nicio operație nu va fi inițiată fără a exista la dispoziție cantitățile minime esențiale destinate sprijinului.

SECȚIUNEA a 3-a

Structuri de logistică

Art. 13. — Pentru realizarea logisticii trupelor, în cadrul fiecărui eșalon sunt prevăzute structuri de logistică, care funcționează în cadrul unui sistem compus din:

- structuri de conducere — reprezentate de subsistemele decizionale de logistică constituite la fiecare eșalon;
- structuri de execuție — subsistemele acționale;
- relațiile funcționale dintre structurile de conducere și cele de execuție.

Art. 14. — (1) În scopul menținerii capacității de luptă și îndeplinirii misiunilor primite de către forțele participante la operațiile întrunite, sunt prevăzute următoarele structuri de execuție:

- structuri cu responsabilități teritoriale stabilite la fiecare eșalon;
- structuri din compunerea marilor unități operative/tactice și a unităților.

(2) În funcție de eșalonul la care se constituie, acestea se compun din:

- unități și subunități de aprovizionare și reprovizionare;
- unități și subunități de transport, comenduire și îndrumare a circulației;
- unități, subunități și formațiuni de mentenanță;
- subunități și formațiuni medicale.

SECȚIUNEA a 4-a

Misiunile structurilor de logistică

Art. 15. — Misiunile structurilor de logistică sunt:

- hrănirea și echiparea efectivelor;
- asigurarea cu carburanți-lubrifianți;
- organizarea, planificarea și executarea transporturilor;
- completarea stocurilor de produse, tehnică și materiale, pe măsura consumului sau distrugerii acestora de către inamic;
- mentenanța tehnicii și echipamentelor militare;
- prevenirea și combaterea îmbolnăvirilor, acordarea sprijinului medical, evacuarea răniților și bolnavilor, spitalizarea, tratarea și recuperarea acestora;
- asigurarea viabilității căilor de comunicație;
- cartiruirea trupelor;
- strângerea și evacuarea capturilor de război;
- hrănirea, echiparea, cazarea, acordarea asistenței medicale și a indemnizației de muncă prizonierilor de război;
- asigurarea acțiunilor și protecția structurilor de logistică.

Art. 16. — Marile unități, unitățile, subunitățile și formațiunile de logistică sunt în măsură să acționeze ca structuri luptătoare pentru paza și apărarea proprie, iar, la nevoie, participă la lupta împotriva desantului aerian, trupelor aeromobile, grupurilor de cercetare-diversiune și elementelor teroriste.

Art. 17. — Misiunile structurilor de logistică se realizează prin:

- constituirea/completarea stocurilor ordonate, depozitarea, conservarea, evidența și pregătirea lor pentru distribuții;
- menținerea în permanență a gradului de suport logistic necesar forțelor;
- disponerea judicioasă și manevra oportună a structurilor de logistică;
- menținerea permanentă în stare de viabilitate a căilor de comunicație;
- repartiția pe mari unități și unități a materialelor din sursele de aprovizionare de teritoriu, stabilite de eșalonul superior;

- f) folosirea eficientă a mijloacelor de transport;
 g) desfășurarea, în timp oportun, a activităților de acordare a sprijinului medical la unități/subunități, a evacuării răniților și bolnavilor și a tratamentului acestora în spitalele de campanie și de teritoriu.

CAPITOLUL II
Domenii funcționale și conexe
ale logisticii operațiilor întrunite

SECȚIUNEA 1

Aprovizionarea

Art. 18. — *Aprovizionarea* este parte componentă/domeniu a/al logisticii trupelor și cuprinde totalitatea activităților ce se desfășoară pentru stabilirea necesarului, lansarea cererii, desfășurarea procedurilor de achiziții, recepția, gestionarea, depozitarea, distribuția și scoaterea din funcțiune a bunurilor materiale necesare pentru dotarea și susținerea forțelor, pe timpul generării, ducerii operațiilor și regenerării acestora. Aceasta se execută pe clase și subclase de aprovizionare.

Art. 19. — Comandanții de la toate eşaloanele sunt obligați să cunoască în orice moment situația aprovizionării trupelor.

Art. 20. — Responsabilitatea organizării aprovizionării cu tehnică, produse și materiale pentru realizarea gradului de suport logistic ordonat revine șefului structurii logistice.

Art. 21. — (1) *Aprovizionarea* se execută pe bază de repartitie, prin achiziții pe plan local, din sursele stabilite de eşaloanele superioare, potrivit legilor în vigoare.

(2) De regulă, *aprovizionarea* se face cu prioritate din economie și din depozitele militare de teritoriu și numai după epuizarea acestora se folosesc materialele din depozitele de campanie.

(3) Fluxul materialelor într-o zonă a operațiilor trebuie să fie instituit mai înainte de sau concomitent cu afluirea unităților și personalului și să fie sincronizat pe deplin.

Art. 22. — După constituirea stocurilor necesare în zonă, se stabilește un flux de reprovizionare, în scopul optimizării transporturilor de materiale și minimizării riscului pierderilor.

Art. 23. — (1) Reaprovizionarea constituie responsabilitatea structurilor de logistică din zona de operații, iar stabilirea priorităților revine comandantului forței.

(2) Procedeele de realizare a reaprovizionării sunt următoarele:

a) *trimiterea* — când reumplerea se face prin distribuția planificată a resurselor la dispoziție pe baza normelor de consum aprobate; în general, într-un asemenea sistem, materialele sunt expediate/„împinse”, prin sistemul de împingere/„push”, cât mai aproape de consumator; în scopul evitării creării de stocuri mari de materiale, este nevoie de o perfectă coordonare între planificatori, inclusiv de utilizarea efectivă a tehnologiei informatice;

b) *cererea* — când reaprovizionarea se face pe bază de cereri ale beneficiarilor, prin sistemul „tragere/pull”.

Art. 24. — Sprijinul logistic al operațiilor întrunite va fi asigurat din:

a) sursele militare, fie din organica forțelor, fie puse la dispoziția comandantului de către Elementul de sprijin național/National Support Element — NSE;

b) sursele civile din zona de operații, dispuse convenabil, în scopul derulării eficiente și în condiții de siguranță a contractelor;

c) sursele contractate sau rechiziționate în zona de operații;

d) sursele contractate de pe piața internațională;

e) materialele rămase pe câmpul de luptă;

f) capturi de război.

Art. 25. — Operațiile întrunite ce se desfășoară în afara teritoriului național sunt sprijinite logistic astfel:

a) cu tehnică, produse și materiale de producție românească, din surse dispuse în țară;

b) prin achiziții din teatrele de operații;

c) cu produse și materiale comune, din surse puse la dispoziție de forța multinațională, pe baza acordurilor încheiate pentru fiecare operație;

d) cu produse, materiale comune și servicii, de către națiunea-gazdă, pe baza înțelegerilor și a acordurilor privind Sprijinul națiunii-gazdă.

Art. 26. — Sursele economiei naționale se repartizează marilor unități — MU și unităților — U în a căror zonă de responsabilitate se găsesc, în funcție de produsul/materialul și cantitatea solicitată de structura respectivă pentru completarea stocurilor.

Art. 27. — Produsele și materialele puse la dispoziție în surse se repartizează marilor unități, unităților și subunităților de către organele de conducere logistică.

Art. 28. — Eşaloanele superioare transmit marilor unități, unităților și subunităților subordonate informații referitoare la: denumirea surselor de aprovizionare, felul materialelor, cantitatea, data și ora când se pun la dispoziție, cu mijloacele cărui eşalon se execută transportul.

Art. 29. — (1) *Stocul* reprezintă cantitatea de produse și materiale, din toate clasele de materiale, care se realizează din timp de pace, necesară pentru susținerea acțiunilor militare, în situații de criză sau la război, în scopul asigurării unităților luptătoare cu materialele necesare, până la mobilizarea economiei naționale, trecerea la producția de război și stabilizarea fluxului de aprovizionare din surse economice sau import.

(2) Acesta se păstrează la nivelul diferitelor eşaloane și se clasifică în:

- a) stocul trupelor;
- b) stocul operativ;
- c) stocul strategic.

(3) *Stocul trupelor* reprezintă cantitatea de produse și materiale prevăzută în normative să existe asupra luptătorului, piesei, autovehiculului, utilajului etc., necesare ducerii acțiunilor de luptă pentru 7 zile.

(4) *Stocul operativ* reprezintă cantitatea de produse și materiale prevăzută să existe în depozitele Comandamentului logistic întrunit, pentru susținerea acțiunilor de luptă pentru 23 de zile.

(5) *Stocul strategic* reprezintă cantitatea de produse și materiale prevăzută să existe în:

a) depozitele Comandamentului logistic întrunit, în cuantum de 10% din valoarea integrală a stocului operativ, la principalele produse prevăzute de norme;

b) depozitele Comandamentului comunicațiilor și informaticii, în cuantum de 15% din principalele echipamente/sisteme de comunicații și informatică, utilizate la nivel strategic pe timp de pace.

Art. 30. — În funcție de natura produselor și materialelor, cantitățile constituite în stocurile menționate sunt dimensionate pentru perioade prestabilite de timp, care, însumate, trebuie să asigure susținerea pentru o perioadă de 30/7+23 de zile de luptă.

Art. 31. — Produsele și materialele constituite în stocuri se stabilesc pe clase, similare celor folosite în documentele Organizației Tratatului Atlanticului de Nord/North Atlantic Treaty Organisation — NATO, după cum urmează:

a) clasa I: elemente de subzistență: hrană, apă etc.;

b) clasa a II-a: elemente de echipament, armamente, utilaje, piese de schimb, vehicule etc.;

c) clasa a III-a și a III-a A: carburanți, inclusiv de aviație, uleiuri și lubrifianți/Petroleum, Oil and Lubricants — POL;

d) clasa a IV-a: elemente de construcții, materiale din această categorie;

e) clasa a V-a: muniții, rachete, explozivi și agenți chimici de toate tipurile.

Art. 32. — (1) Materialele prevăzute să existe la om, piesă, autovehicul, utilaj etc. se împart în parte consumabilă și parte intangibilă.

(2) Partea intangibilă se consumă, de regulă, cu aprobarea eșaloanelor superioare; în situația în care continuitatea misiunii o impune, aceasta se face și cu aprobarea comandanților de unități/subunități.

(3) Când consumul din stocul de materiale prevăzute să existe la om, piesă, autovehicul, utilaj etc. se apropie de jumătate, militarul este obligat să raporteze ierarhic pentru a se lua măsuri de completare.

Art. 33. — (1) Stocurile trebuie să fie, de regulă, completate la nivelul cuantumurilor ordonate.

(2) Completarea stocurilor consumate se face până la începerea îndeplinirii unei misiuni, iar, în situații deosebite, și pe timpul îndeplinirii acestora.

(3) Manevra stocurilor între unități, de pe o direcție pe alta, se execută în funcție de situația operativă/tactică, atât din adâncime spre înainte, cât și paralel cu limita dinainte a dispozitivului.

Art. 34. — La începutul misiunii, în cadrul fiecărei structuri trebuie să se găsească, de regulă, stocuri complete, conform eșalonării stabilite.

Art. 35. — (1) În situații deosebite, unele mari unități, unități și subunități pot începe desfășurarea acțiunilor fără să aibă stocurile complete la unele feluri de materiale; acestea vor fi completate, în cel mai scurt timp, când condițiile devin favorabile.

(2) Lipsa temporară a unei părți din stocul trupelor nu întrerupe îndeplinirea misiunilor.

Art. 36. — Marile unități, unitățile și subunitățile independente au ca sursă de aprovizionare depozitele eșalonului căruia i se subordonează, iar când sunt date în sprijin, se aprovizionează cu produse și materiale prin eșalonul la care sunt date în sprijin.

Art. 37. — (1) La începerea misiunii, marile unități, unitățile și subunitățile date în sprijin vor avea stocurile de produse și materiale complete, iar la încheierea misiunii acestea vor fi refăcute prin grija eșalonului la care au fost date în sprijin.

(2) Marile unități, unitățile și subunitățile date în sprijin se aprovizionează prin eșaloanele din care fac parte.

Art. 38. — În scopul executării aprovizionării marilor unități, unităților și subunităților cu tehnică, produse și materiale, organul de aprovizionare desfășoară următoarele activități:

a) calculează necesarul;

b) stabilește deficitul și excedentul pe care îl înainteaază la eșalonul superior;

c) organizează recepția, transportul, primirea și distribuția materialelor;

d) solicită mijloacele de transport necesare;

e) organizează, urmărește și controlează modul cum se execută aprovizionarea marilor unități, unităților și subunităților subordonate.

Art. 39. — La stabilirea necesarului de tehnică, produse și materiale se au în vedere următoarele elemente:

a) datele comunicate de statul major privind încadrarea cu personal, precum și dotarea cu tehnică și armament a marilor unități și unităților primite în sprijin și alte sarcini stabilite prin ordinul de acțiune;

b) mărimea stocurilor ordonate a se realiza;

c) drepturile din norme prevăzute pentru consum;

d) existentul în produse, materiale și tehnică;

e) cantitățile de produse și materiale puse la dispoziție în sursele militare și în sursele civile din zona de operații;

f) posibilitățile pentru fabricații și reparații de produse, tehnică și materiale, existente în zona de operații;

g) deficiturile și excedentele raportate de marile unități, unitățile și subunitățile subordonate.

Art. 40. — (1) Responsabilitățile privind transportul stocurilor, de la locurile de depozitare la forțele participante la operațiile întrunite, revin următoarelor structuri:

a) Comandamentului 2 operațional întrunit — planificare transporturi stoc strategic și stoc operativ;

b) Comandamentului logistic întrunit — execuție transporturi stoc strategic și stoc operativ;

c) comandamentului MU/U — planificare transporturi stoc trupe;

d) structurilor logistice ale MU/U — execuție transporturi stoc trupe.

(2) Pe timpul procesului de planificare vor fi incluși reprezentanți ai structurilor care asigură mijloacele militare de transport strategic.

(3) Comandamentul logistic întrunit folosește mijloacele militare de transport din organică, mijloacele militare de transport ale Alianței, UE, statelor membre și parteneri, puse la dispoziție pe baza memorandumurilor sau acordurilor tehnice din cadrul inițiativelor de cooperare sau mijloacele de transport civile, puse la dispoziție pe baza acordurilor, contractelor directe sau „în așteptare”.

Art. 41. — (1) Potrivit politicii NATO de planificare a stocurilor, constituirea stocurilor se realizează cu respectarea următoarelor cerințe specifice:

a) stocurile sunt exprimate, în principal, sub forma zilelor standard de aprovizionare/Standard Days of Supply — SDOS, cu excepția anumitor categorii de materiale ale căror stocuri se exprimă în funcție de necesități și independent de perioade;

b) în cadrul procesului de planificare a stocurilor, unitățile au stocuri pentru 30 de zile;

c) în situația în care o națiune nu este în măsură să asigure stocuri pentru 30 de zile, comandamentele strategice/Strategic Commands — SCs stabilesc variantele optime de completare a acestora;

d) națiunile care se bazează pe producția industrială proprie, în vederea constituirii stocurilor, trebuie să se convingă că aceasta are capacitatea de a asigura stocurile necesare obținerii capacității de operaționalizare.

(2) Calculul stocurilor, pe clase de materiale, de regulă, are la bază un scenariu sau un plan operațional și se face folosindu-se aplicațiile informatice Allied Commands Resource Optimisation Software System — ACROSS și Sustainment Planning Module — SPM.

Art. 42. — Pentru aplicarea metodologiei de calcul se folosesc următoarele unități de măsură standard:

a) bucată, complet/buc., cpl. — pentru armament și tehnică de luptă, muniții și rachete, muniții de aviație și marină, echipamente/sisteme de comunicații și informatică, muniții de geniu, tehnică și materiale de aviație, alimente;

b) litru — pentru apă potabilă, carburanți;

c) centimetru cub — pentru apă nepotabilă;

d) lot/cpl. — pentru materiale pentru armament de infanterie și artilerie;

e) lot pentru intervenții de mentenanță pe niveluri — lot — pentru materiale de tancuri, transportoare amfibii blindate și automobile;

f) rând de echipament — re — pentru echipament.

Art. 43. — (1) Pentru forțele dislocabile, nivelul stocurilor se constituie pentru 30 de zile de luptă.

(2) Stocurile de muniții cu caracter decisiv în luptă — cu calibru mai mare de 20 mm — se calculează cu ajutorul

aplicației informatice ACROSS, al cărei principiu de bază este nimicirea în proporție de 95% a țintei alese din Lista de ținte stabilite de NATO.

(3) Pentru clasele de materiale nr. I, III, III A și V — muniții cu calibru până în 20 mm se calculează stocurile folosind aplicația informatică SPM, care are la bază consumurile zilnice pentru misiuni, în situația în care numărul țințelor este necunoscut sau nu se poate aplica.

(4) Pentru forțele de generare și regenerare, nivelul stocurilor pentru structurile luptătoare din cadrul forțelor de generare și regenerare se constituie eșalonat pentru 30 de zile.

(5) Constituirea acestor stocuri se face gradual, potrivit graficului de operaționalizare a structurilor respective, prevederilor strategiei de înzestrare și pe măsura asigurării fondurilor destinate pentru acest scop.

(6) În cazul particular al materialelor de clasa a III-a și clasa a III-a A — carburanți și lubrifianți — POL, aplicația informatică SPM calculează nivelul stocurilor având la bază media consumurilor pentru o zi de luptă la toate categoriile de tehnică și SDOS, ca unitate de măsură.

(7) Cantitatea minimă de POL, în vrac, se calculează, pentru toate tipurile de tehnică consumatoare de POL, astfel:

- a) vehicule pe roți și cu șenile: 100 km deplasare pe teren uscat cu viteza de 50 km/oră;
 - b) aeronave de luptă: o ieșire sau două, la viteza de deplasare specifică operației;
 - c) aeronave de transport: o ieșire cu 4 ore de zbor la înălțime medie operațională și viteză de croazieră;
 - d) alte avioane: o ieșire cu 2 ore de zbor la viteza de deplasare specifică operației;
 - e) elicoptere: 5 ore de zbor, la viteza de deplasare specifică operației;
 - f) avioane fără pilot: 2 ore de zbor, în configurație standard;
 - g) nave maritime diverse: 12 ore de activitate în mediu operațional, cu viteza și încărcarea stabilite la nivel național;
 - h) nave de luptă și sprijin: 24 de ore de croazieră, la viteza de 15 noduri sau viteza normală, dacă aceasta este mai mică;
 - i) motoare staționare și echipamente consumatoare de POL: 12 ore de activitate în mediu operațional;
 - j) echipamente de gătit, încălzire și echipamente ușoare: 24 de ore de activitate în mediu operațional.
- (8) În cazul uleiurilor și lubrifianților, se iau în calcul stabilirea unor stocuri de minim 30 de zile care să asigure funcționarea tuturor echipamentelor consumatoare de acest tip de materiale.

SECȚIUNEA a 2-a

Mișcarea și transportul

Art. 44. — *Mișcarea și transportul* cuprind totalitatea activităților desfășurate pentru dislocarea, susținerea și redislocarea forțelor, precum și pentru executarea deplasării acestora în cadrul operațiilor întrunite.

Art. 45. — În funcție de perioada de desfășurare, locul și felul operației se execută următoarele tipuri de transporturi:

- a) pentru ridicarea capacității operaționale a unităților și marilor unități;
- b) pentru mobilizare;
- c) pentru dislocarea/redislocarea forțelor la nivel strategic și operativ;
- d) pentru aprovizionare și completare cu tehnică, materiale și echipamente;
- e) de evacuare;
- f) de dispersare sau regrupare;
- g) false.

Art. 46. — (1) Principiul de bază în executarea transporturilor constă în utilizarea de către eșalonul superior a mijloacelor de transport din organică în folosul eșaloanelor subordonate.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

(2) La ordinul comandantului/șefului eșalonului superior, eșaloanele subordonate execută transportul tehnicii, materialelor și echipamentelor cu mijloace proprii.

(3) În situațiile în care mijloacele de transport avute la dispoziție nu asigură transportul în timp oportun, cu aprobarea comandantului, se utilizează pentru transporturile urgente de armament, muniție sau carburanți-lubrifianți, fără a influența îndeplinirea misiunilor de luptă, și autovehicule destinate transportului de trupe.

Art. 47. — Pentru executarea transporturilor se utilizează mijloacele de transport auto, aeriene, navale și de cale ferată:

- a) din organica unităților și marilor unități;
- b) aparținând operatorilor de transport civili contractați;
- c) rechiziționate.

Art. 48. — Responsabilitatea planificării, organizării, monitorizării și controlului mișcării și transportului, în cadrul operațiilor întrunite, revine structurilor de mișcare și transport din organica unităților și marilor unități din compunerea forței.

Art. 49. — Coordonarea activităților desfășurate pentru planificarea, organizarea, monitorizarea și controlul executării mișcării și transportului în cadrul operațiilor întrunite se face de către structura de mișcare și transport din cadrul comandamentului forței.

Art. 50. — Planificarea, organizarea, monitorizarea și controlul executării mișcării și transportului în operațiile întrunite au la bază:

- a) actele normative specifice care reglementează planificarea, organizarea, monitorizarea și controlul executării mișcării și transportului în Armata României;
- b) ordinul de sprijin logistic al eșalonului superior;
- c) decizia comandantului;
- d) cererile de transport;
- e) mijloacele de transport avute la dispoziție și cele primite în sprijin.

Art. 51. — În vederea executării mișcării și transportului, structurile de mișcare și transport ale unităților și marilor unități întocmesc, după elaborarea estimărilor logistice, planuri de mișcare pe misiuni, care sunt anexe la Planul de operație/Operation Plan — OPLAN.

Art. 52. — Cererile de transport se întocmesc/centralizează la nivelul unității de structura de mișcare și transport, pe baza nevoilor de transport ale unității identificate, în colaborare cu structura de logistică și cu cea de operații, se aprobă de comandantul/șeful unității și se înaintează eșalonului superior.

Art. 53. — Transporturile se execută pe timp de noapte și în condiții de vizibilitate redusă, iar atunci când misiunea o impune sau tipul operației o permite, se execută pe timp de zi, cu luarea tuturor măsurilor de siguranță și protecție corespunzătoare.

Art. 54. — Urgența executării transportului se stabilește de comandantul eșalonului care organizează transportul.

Art. 55. — Mijloacele de transport de toate categoriile, indiferent de eșalon, care se întorc dinspre limita dinainte a dispozitivului, se folosesc în primul rând pentru evacuarea răniților și bolnavilor, iar cele care rămân disponibile se utilizează pentru evacuarea prizonierilor, capturilor, tehnicii deteriorate, materialelor excedentare și ambalajelor.

Art. 56. — Căile de comunicație rutiere, feroviare, aeriene și maritime necesare executării operațiunilor de mișcare și transport se stabilesc de către structura de mișcare și se aprobă de către comandantul unității, marii unități sau comandantul forței, în funcție de nivelul eșalonului la care se organizează transportul.

SECȚIUNEA a 3-a

Mentenanța

Art. 57. — (1) *Sistemul de mentenanță* reprezintă totalitatea principiilor, regulilor, resurselor umane, materiale și financiare,

interdependente între ele și care formează un tot unitar, destinat desfășurării tuturor acțiunilor întreprinse pentru a menține și restabili echipamentele tehnice la caracteristicile tehnice specifice de funcționare.

(2) Totalitatea pieselor de schimb și materialelor care asigură nevoile acțiunilor de mentenanță, pentru o anumită perioadă de timp sau misiune și pentru un anumit număr de produse, constituie *stocul normal*, exprimat în loturi de piese de schimb.

(3) În funcție de starea tehnicii și momentul efectuării lucrărilor, conceptul de mentenanță se redefiniște prin două componente:

- a) mentenanță preventivă;
- b) mentenanță corectivă.

Art. 58. — *Mentenanța preventivă* cuprinde un ansamblu de activități întreprinse pentru menținerea sistemelor tehnicii în condiții normale de funcționare, prin înlocuirea sistematică a elementelor și executarea unor lucrări de revizie periodică, reglaj, diagnosticare și control, planificate la intervale stabilite în funcție de durata de utilizare.

Art. 59. — *Mentenanța corectivă* cuprinde activități desfășurate pentru restabilirea capacității normale de funcționare a sistemelor defecte, cum ar fi reparațiile de mică, medie sau mare amploare, care au ca scop repunerea în stare de funcționare a tehnicii defecte și/sau deteriorate, ca urmare a uzurii normale sau participării la operații întrunite; astfel de activități de mentenanță cuprind operații, cum sunt testarea/diagnoza, localizarea și remedierea defecțiunilor prin înlocuirea sau repararea elementelor defecte, verificarea și executarea reglajelor.

Art. 60. — Complexitatea lucrărilor, durata de imobilizare a tehnicii, dotarea cu echipamente, aparatură și utilaje, calificarea personalului și condițiile de lucru determină structurarea sistemului de mentenanță pe următoarele niveluri:

a) nivelul de bază — cuprinde intervențiile de mentenanță preventive și corective, cu imobilizări ale tehnicii, de scurtă durată: control tehnic înaintea misiunii, control tehnic pe parcurs, întrețineri tehnice curente, întrețineri tehnice și inspecții periodice, revizii, reparații;

b) nivelul intermediar — cuprinde intervențiile de mentenanță preventive și corective, cu imobilizări ale tehnicii, pe durată medie de timp: testare, clasificare operațională, revizii, reparare;

c) nivelul general — cuprinde intervențiile de mentenanță preventive și corective, cu imobilizări ale tehnicii, pe durată de timp relativ mare.

Art. 61. — Reparațiile se execută în funcție de tipul tehnicii, gradul de uzură și volumul de manoperă, astfel:

- a) reparații curente și de complexitate redusă — RC;
- b) reparații de complexitate medie — RM;
- c) reparații de complexitate ridicată — RR.

Art. 62. — În urma diagnosticării efectuate și în funcție de importanța și specificul tehnicii, comandantii unităților, la propunerea șefilor structurilor logistice subordonate, decid reparația în unitate, solicită sprijin de mentenanță de la eșaloanele superioare sau apelează la serviciile operatorilor economici specializați.

Art. 63. — Pentru tehnica interoperabilă, desfășurarea activităților de mentenanță, în sistem externalizat, se execută prin:

a) acorduri tehnice cu națiunea-lider, încheiate în perioada de organizare și pregătire a misiunii, pentru firmele desemnate a desfășura activități de mentenanță în teatre;

b) forțe proprii sau contracte cu operatori economici interni, la tehnica de comunicații și informatică;

c) contracte cu operatori economici externi, pentru asigurarea de produse și servicii necesare susținerii forțelor, identificați cu ajutorul Agenției NATO de mentenanță și aprovizionare/NATO Maintenance and Supply Agency — NAMSА.

Art. 64. — Comandamentul logistic întrunit și Comandamentul comunicațiilor și informaticii încheie contracte cu operatorii economici naționali, pentru tehnica neinteroperabilă, în scopul desfășurării activităților de mentenanță, în sistem externalizat.

SECȚIUNEA a 4-a

Sprijinul medical

Art. 65. — (1) *Sprijinul medical* al personalului participant la operația întrunită constă în asigurarea de servicii de medicină preventivă și curativă, servicii stomatologice, reprovizionarea cu medicamente, sânge, materiale medicale, protecția medicală împotriva armelor nucleare, biologice și chimice — NBC, precum și evacuarea medicală a răniților și bolnavilor, pentru a reduce la minimum, pe cât posibil, pierderile de forțe umane din cauza răniților și îmbolnăvirilor și întoarcerea la datorie a acestora.

(2) Realizarea sprijinului medical în cadrul zonei de operații se desfășoară sub coordonarea medicului-șef al comandamentului forței întrunite și se asigură prin utilizarea dotărilor medicale proprii, celor puse la dispoziție și celor existente în zonă.

Art. 66. — Sprijinul medical se acordă de către formațiunile medicale ROL 1, 2 și 3, pe niveluri de competență, în funcție de eșalon, atât pentru forțele proprii, cât și pentru populația civilă din zona de operații, în limitele posibilităților.

Art. 67. — La realizarea sprijinului medical participă formațiunile medicale din compunerea marilor unități/unităților și din rețeaua sanitară teritorială.

Art. 68. — Pentru îndeplinirea misiunilor, formațiunile medicale se dispun în teren, constituind etape medicale de evacuare și tratament.

Art. 69. — Asistența medicală se acordă răniților și bolnavilor la formațiunile de ROL 1 sau ROL 2, în vederea limitării complicațiilor și creării condițiilor necesare pentru evacuarea acestora la spitalele de ROL 3 sau la formațiunile medicale de teritoriu.

Art. 70. — (1) Organizarea evacuării medicale constituie responsabilitatea medicului-șef de la fiecare etapă de evacuare și se execută cu mijloacele sanitare de evacuare proprii și cu cele primite în sprijin.

(2) Principiul de bază în executarea evacuării răniților și bolnavilor constă în faptul că eșalonul superior pune la dispoziție mijloacele sanitare de evacuare din înzestrare și cele primite în sprijin.

(3) Evacuarea răniților și bolnavilor se face și cu mijloace nespecializate, amenajate în acest scop, atât cu mijloace de transport care se întorc de la forțele de angajare imediată, cât și cu mijloace aeriene.

(4) Evacuarea răniților și bolnavilor este o activitate permanentă, care se execută în orice situație, indiferent de condițiile de anotimp și stare a vremii.

(5) În operațiile întrunite desfășurate în afara teritoriului, în situația în care posibilitățile imediate de asistență medicală sunt depășite, tratamentul și evacuarea răniților/bolnavilor se execută în urma triajului medical, după următoarele priorități:

a) URGENT/cod ROȘU — pacienți cu instabilitate critică a funcțiilor vitale, a căror viață, simțuri sau membre pot fi salvate prin proceduri chirurgicale în interval de 1—4 ore și care sunt candidații recomandați pentru evacuarea aero-medicală;

b) PRIORITAR/cod GALBEN — pacienți cu leziuni severe, care nu pun viața sau membrele în pericol, dar a căror rezolvare depinde de acordarea asistenței medicale chirurgicale; au parametri vitali stabili după resuscitare și sunt recomandați pentru evacuarea medicală aeriană sau terestră;

c) RUTINĂ/cod VERDE — pacienți cu leziuni medii/minore care nu necesită resuscitare, tratament medico-chirurgical de specialitate în primele 1—2 zile și nici evacuare aero-medicală;

d) DEPĂȘIT/AMÂNAT/cod NEGRU — pacienți cu leziuni dramatice, în special cerebrale, neresuscitabili sau cu instabilitate critică a funcțiilor vitale după resuscitare, al căror exitus este apreciat a se produce înaintea acordării ajutorului medical calificat/specializat; tratamentul de urgență este paliativ și nu sunt recomandați pentru evacuarea medicală decât dacă există resursele necesare.

Art. 71. — (1) În responsabilitatea formațiunilor medicale ale Forței intră și acordarea asistenței medicale civililor, atunci când viața le este pusă în pericol.

(2) Formațiunile medicale ale Forței, cu aprobarea medicului-șef, acordă ajutorul medical de urgență populației civile din zonă în cazul în care aceasta nu se poate asigura pe plan local.

(3) Pentru cazurile de evacuare a populației din zonă se înființează puncte de colectare și de transbordare și se asigură paza locului de evacuare și a ambulanțelor necesare transportului; acordarea tratamentului medical de urgență populației civile se consemnează în raportul medical zilnic.

Art. 72. — Protecția medicală împotriva armelor nucleare, biologice și chimice cuprinde măsurile ce se iau, pe baza deciziei comandantului, pentru prevenirea și combaterea efectelor acestora asupra efectivelor și se realizează prin coordonarea și desfășurarea într-o concepție unitară a activității formațiunilor medicale ale marii unități/unității, a Inspectoratului pentru Situații de Urgență și a rețelei sanitare teritoriale.

SECȚIUNEA a 5-a

Infrastructura

Art. 73. — *Infrastructura* cuprinde obiectivele și facilitățile necesare conducerii, cartuirii/cazării, adăpostirii, depozitării, deplasării, protecției forțelor și populației civile, bunurilor materiale și valorilor patrimoniului cultural național, asistenței medicale, asigurării cu apă potabilă etc.

Art. 74. — La nivel strategic funcția de infrastructură este legată de asigurarea pe termen lung a dotărilor necesare antrenamentului forțelor sau pentru implementarea planurilor operaționale.

Art. 75. — (1) La nivel operativ funcția de infrastructură este mai mult legată de asigurarea, exploatarea și întreținerea infrastructurii necesare operațiilor viitoare și/sau în derulare.

(2) În funcție de operație, infrastructura necesară constă în porturi, aeroporturi, căi ferate și gări, instalații de depozitare, axe de aprovizionare-evacuare, mijloace de adăpostire și utilități; identificarea din timp a cerințelor de infrastructură și pregătirea acesteia au o influență majoră asupra operațiilor ulterioare.

Art. 76. — (1) Recunoașterea trebuie să aibă în vedere infrastructura existentă și resursele locale disponibile privind construcția, întreținerea și exploatarea clădirilor.

(2) Prioritate trebuie acordată acelor construcții destinate instalării punctelor de comandă și de debarcare, zonelor de staționare și de adunare, precum și căilor de comunicație care le leagă; în plus, la recunoaștere se urmăresc toate celelalte elemente de infrastructură solicitate de comandant sau de statul major.

(3) După recunoaștere se întocmește o situație a capacităților și o listă cu noile proiecte, precum și măsurile recomandate a fi luate pentru pregătirea teatrului de operații; în listă se include finanțarea necesară și adaptarea structurii echipamentului trupelor de geniu pentru a fi în măsură să rezolve situațiile concrete depistate pe timpul recunoașterilor.

Art. 77. — Managementul și coordonarea problematicilor bunurilor imobiliare și proprietății acestora sunt de primă importanță în cadrul activităților logistice.

Art. 78. — (1) Cartuirea trupelor se organizează de către șeful structurii logistice, având la bază ordinul de sprijin logistic al eșalonului superior și decizia comandantului.

(2) În vederea cartuirii trupelor se folosesc, în primul rând, adăposturile amenajate și corturile din înzestrare.

(3) Se pot folosi și imobilele aflate în interiorul zonei de responsabilitate logistică, oricare ar fi proprietarul acestora.

(4) Proprietarilor de imobile, persoane fizice, trebuie să li se lase spațiul strict necesar pentru locuit, preparat hrană și grupuri sanitare separate.

Art. 79. — Proprietarii sau deținătorii, cu orice titlu, ai imobilelor sunt obligați prin lege să le pună la dispoziția forțelor, la solicitarea acestora sau a autorităților administrației publice locale, cu utilitățile și echipamentele aferente.

Art. 80. — Pentru imobilele folosite la cartuire sau cazare nu se plătește chirie pe timpul mobilizării generale ori parțiale, pe timpul stării de asediu, stării de urgență sau la război, oricare ar fi durata de utilizare a acestora.

Art. 81. — În caz de concentrări, exerciții și antrenamente de mobilizare, cartuirea sau cazarea dă dreptul la încasarea unei chirii potrivit dispozițiilor legale.

Art. 82. — Infrastructura de transport este, de asemenea, obiectiv de interes național, atât civil cât și militar, prin care se îndeplinesc, pe de o parte, cererile de servicii publice de transport personal și mărfuri, precum și necesitățile strategice; aceasta contribuie direct la asigurarea legăturii între localitățile țării și chiar depășirea frontierelor administrative, atunci când situația o impune.

Art. 83. — (1) România are o infrastructură publică de transport ce cuprinde drumuri, căi ferate, căi navigabile, canale navigabile, porturi maritime și fluviale, aeroporturi, care asigură realizarea conectării tuturor zonelor la rețeaua națională și la sistemele internaționale de transport.

(2) Dintre acestea, organele de conducere logistică, în colaborare cu celelalte compartimente ale comandamentului, aleg pe cele din fâșia de acțiune, orientate convenabil, pe direcțiile cele mai scurte, ferite de observarea inamicului și în afara razei de acțiune a sistemului de foc al acestuia, urmărind să aibă cât mai puține puncte obligate de trecere și să nu necesite lucrări de amploare pentru reparare și întreținere.

Art. 84. — Folosirea infrastructurii de transport se aprobă de comandant la propunerea șefului logisticii.

Art. 85. — (1) În cazul în care elementele de infrastructură nu sunt suficiente pentru a satisface nevoile operaționale, neajunsurile pot fi rezolvate în cadrul unui proiect din Programul NATO de investiții în securitate/NATO Security Investment Programme — NSIP.

(2) NSIP este principalul mecanism al Alianței pentru identificarea și dotarea cu infrastructură finanțată în comun de către NATO.

Art. 86. — (1) *Geniu de infrastructură pentru logistică* cuprinde totalitatea măsurilor și lucrărilor ce se execută în scopul creării condițiilor favorabile pentru desfășurarea activităților specifice sprijinului logistic al operațiilor, pentru protecția și mascarea personalului, tehnicii și materialelor de logistică.

(2) Volumul, urgențele și termenele de execuție ale lucrărilor se stabilesc de către șeful structurii logistice.

SECȚIUNEA a 6-a

Protecția structurilor de logistică

Art. 87. — (1) *Protecția structurilor de logistică* se referă la totalitatea măsurilor și activităților ce se iau într-o concepție unitară, în scopul de a le feri de cercetarea și atacurile prin surprindere ale agresorului terestru și aerian, precum și pentru a le preveni despre pericolul agresiunii chimice, biologice, radiologice și nucleare și a le proteja împotriva efectelor acestora, în vederea îndeplinirii misiunilor ce le revin.

(2) Protecția structurilor de logistică este atributul șefului structurii de comandă logistică al MU/U și al comandanților acestora.

(3) Modalitățile de realizare a protecției structurilor de logistică sunt prezentate în „L-2, Manualul conducerii sprijinului logistic în operațiile întrunite”.

SECȚIUNEA a 7-a

Serviciile de campanie

Art. 88. — (1) Răspunderea pentru contractarea și urmărirea modului de executare a serviciilor de campanie revine structurilor logistice din cadrul forțelor participante la operația întrunită.

(2) Serviciile de campanie se execută prin structurile proprii, cele puse la dispoziție în sistem externalizat, prin operatori economici, pe plan local sau contractori tradiționali.

(3) Din rațiuni umanitare, responsabilitatea asigurării serviciilor de campanie se poate extinde și asupra populației civile.

Art. 89. — Hrănirea efectivelor se execută în funcție de:

- a) rezerva/stocurile de alimente existente;
- b) rolul, locul și misiunile forțelor;
- c) posibilitățile de reprovizionare cu alimente;
- d) posibilitățile de preparare a hranei;
- e) posibilitățile de asigurare a apei;
- f) posibilitățile de transport.

Art. 90. — În funcție de situație, se stabilește unul dintre următoarele regimuri de hrănire:

- a) regim de hrănire normal — hrană caldă;
- b) regim de hrănire de luptă — rații de luptă;
- c) regim de hrănire cu hrană rece — hrană rece.

Art. 91. — (1) Îmbăierea efectivelor se execută la băile operatorilor economici și ale organelor administrației publice din zona de responsabilitate logistică sau la baia de campanie, dacă timpul la dispoziție permite instalarea acesteia.

(2) În situații deosebite se pot utiliza și instalațiile de duș și dezinfecție montate pe autospecialele pentru decontaminarea echipamentului din dotarea subunităților de protecție NBC.

Art. 92. — (1) Spălarea lenjeriei și curățatul echipamentului se realizează prin intermediul spălătorilor și curățătorilor civile din zona de responsabilitate logistică sau prin cele de campanie.

(2) În situații deosebite pot fi amenajate spălătorii improvizate în apropierea cursurilor de apă.

Art. 93. — Spălarea lenjeriei și curățatul echipamentului militarilor bolnavi sau răniți se execută prin grija structurilor medicale în care sunt spitalizați.

Art. 94. — În situații deosebite se pot utiliza autospecialele pentru decontaminarea echipamentului din dotarea subunităților de protecție NBC.

Art. 95. — (1) Serviciile poștale și de curierat se organizează în conformitate cu prevederile dispoziției pentru comunicații și informatică.

(2) Responsabilitatea primirii și distribuirii de la/la militari a coletelor, scrisorilor, telegramelor, mandatelor etc. revine administratorilor de subunități.

Art. 96. — (1) Deratizarea și dezinsecția se execută prin intermediul operatorilor economici de profil, la instalarea într-un nou raion.

(2) Responsabilitatea organizării acestor activități revine structurii logistice, prin intermediul organelor medicale, ori de câte ori este nevoie.

SECȚIUNEA a 8-a

Contractarea

Art. 97. — *Contractarea* este un instrument semnificativ utilizat pentru obținerea accesului la resursele de pe plan local

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

și la alte materiale și servicii necesare și are un rol din ce în ce mai important în conducerea operațiilor întrunite.

Art. 98. — (1) În scopul creșterii eficienței utilizării fondurilor, achizițiile de produse, servicii și lucrări în Armata României se efectuează centralizat, la nivelul Ministerului Apărării, și descentralizat, la nivelul categoriilor de forțe ale armatei/similar.

(2) La nivelul Ministerului Apărării, achizițiile de produse, servicii și lucrări se execută centralizat de către:

a) Departamentul pentru armamente — sisteme majore de tehnică, sprijinul logistic inițial și activitatea de mentenanță aferentă acestora, pentru Forțele Terestre și Forțele Navale, echipamente complexe din economia națională, armament, muniții, tehnică medicală de înaltă performanță etc.;

b) Comandamentul logistic întrunit — tehnică și materiale comune categoriilor de forțe ale armatei, altele decât cele din competența Departamentului pentru armamente, produsele și serviciile necesare pregătirii/susținerii forțelor;

c) Comandamentul comunicațiilor și informaticii — echipamente/bunuri și servicii specifice domeniului de activitate, altele decât cele din competența Departamentului pentru armamente etc.;

d) Direcția medicală — medicamente, echipamente și tehnică medicală, altele decât cele din competența Departamentului pentru armamente etc.

(3) Pentru celelalte produse, servicii și lucrări care nu sunt cuprinse în sistemul centralizat — hrănire, spălarea lenjeriei și curățatul echipamentului, materiale de întreținere, instrumentar medical, rechizite și furnituri de birou, produse de curățenie și igienă personală, reparații și piese de schimb aferente mentenanței tehnicii, reparații curente la clădiri etc. achizițiile de produse, servicii și lucrări se execută descentralizat, la nivelul categoriilor de forțe ale armatei/similar.

SECȚIUNEA a 9-a

Sprijinul națiunii-gazdă

Art. 99. — *Sprijinul națiunii gazdă/Host Nation Support* — HNS reprezintă totalitatea acțiunilor de sprijin logistic, financiar, legislativ și procedural, care definesc asistența civilă sau militară acordată de către națiunea-gazdă/Host Nation — HN forțelor armate străine care staționează, intră/ies, operează sau se află în tranzit pe teritoriul național al HN.

Art. 100. — (1) Acordarea HNS se fundamentează prin memorandumuri de înțelegere/Memorandum of Understanding — MOU, acorduri tehnice/Technical Agreements — TAs și aranjamente de implementare întrunită/Joint Implementation Agreements — JIAs, încheiate între România și alte state.

(2) Pilonul central al acordării de către România a HNS este memorandumul de înțelegere permanent/Standing Memorandum of Understanding — SMOU între România și Comandamentul Aliat pentru Operații.

(3) Pentru acordarea de către România a HNS în cadrul unei anumite operații, se va elabora un MOU specific.

(4) Națiunile trimițătoare/Sending Nations — SNs, membre NATO, pot adera la acest memorandum prin notă de aderare/Note of Adherence — NOA.

Art. 101. — În calitate de HN, România are următoarele responsabilități:

a) asigurarea cadrului legislativ care să permită desfășurarea optimă a activităților specifice HNS — toate acțiunile forțelor armate străine pe timpul staționării, intrării/ieșirii, operării și tranzitului pe teritoriul național al României se vor planifica și desfășura potrivit legilor României, care corespund prevederilor Acordului dintre statele părți ale Tratatului Atlanticului de Nord privind Statutul forțelor/Status of Forces Agreement — SOFA, Londra, 19 iunie 1951, și Protocolului privind Statutul comandamentelor militare internaționale — Paris, 28 august 1952;

b) asigurarea asistenței de specialitate HNS privind domeniile potențiale de sprijin — potrivit principiului transparenței, România pune la dispoziția comandamentelor NATO autorizate și autorităților militare naționale ale SNS Catalogul de planificare a capacităților/Capabilities Catalogue — RO- HNS CAPCAT și Baza de date HNS a României/Data Base — RO-HNS DB, în părțile care le privesc;

c) asigurarea coordonării și cooperării dintre sectoarele militar și civil — potrivit principiului responsabilității, în România autoritatea de reglementare, planificare și coordonare în sfera HNS este reprezentată de Ministerul Apărării, ca integrator al activităților specifice în acest domeniu;

d) asigurarea accesului la resurse — potrivit principiului asigurării resurselor, România asigură resursele necesare sprijinului logistic al forțelor armate aliate și partenere, într-un spectru cât mai extins, potrivit legislației și priorităților naționale, precum și posibilităților și capacităților sale curente;

e) potrivit principiului coordonării, România acordă o atenție deosebită stabilirii unei relații funcționale de coordonare comună a resurselor între structurile logistice ale Forței combinate de arme întrunite/Combined Joint Task Force — CJTF, care operează la nivelul teatrului de operații — structuri de tip Centru logistic multinațional întrunit/Multinational Joint Logistic Centre — MJLC — și structurile logistice abilitate ale Armatei României;

f) asigurarea asistenței de specialitate în domeniile financiar și al achizițiilor — structurile Ministerului Apărării abilitate în domeniul achizițiilor oferă asistența de specialitate necesară în domeniul încheierii contractelor; totodată, Ministerul Apărării pune la dispoziția SNS, la cerere, prin intermediul RO-HNS DB, toate informațiile necesare privind operatorii economici autorizați pentru comercializarea produselor și serviciilor necesare forțelor armate străine, în cantitățile solicitate, necesare îndeplinirii misiunilor, și la standardele de calitate impuse de beneficiari;

g) asigurarea personalului de legătură HNS — România asigură existența și funcționarea echipelor de legătură HNS în toate locațiile operaționale identificate prin RO-HNS CAPCAT;

h) colaborarea cu comandamentele NATO și SN pe timpul procesului de planificare HNS — România asigură expertiza juridică, financiară și logistică necesară deplinei colaborări cu comandamentele NATO și SNS pe timpul procesului de planificare HNS.

SECȚIUNEA a 10-a

Domenii conexe

1. Cooperarea civili - militari — CIMIC

Art. 102. — (1) Activitățile desfășurate în domeniul cooperării civili-militari/Civilian Military Cooperation — *CIMIC* au scopul de a stabili și menține o cooperare strânsă cu populația și instituțiile civile pentru a crea condițiile necesare obținerii unor avantaje de ordin moral, material și tactic pentru trupele proprii și de a interzice adversarului obținerea acestor avantaje.

(2) De regulă, forța întrunită cooperează pe timpul desfășurării operațiilor militare cu agenții guvernamentale și neguvernamentale; o parte din condițiile necesare obținerii succesului poate fi obținută fără utilizarea forței, prin armonizarea scopurilor și metodelor militare utilizate cu cele ale instituțiilor și populației civile aflate în zona de operații întrunite.

(3) De cele mai multe ori este necesar să se coordoneze activitățile militare cu cele ale organizațiilor civile care sunt prezente în zona de operații întrunite.

(4) Într-un mediu ostil ori într-un conflict major activitățile CIMIC sunt de mare importanță, întrucât acestea trebuie să asigure accesul la resurse și să faciliteze tranziția la starea de normalitate.

2. Asigurarea urgențelor civile

Art. 103. — (1) Sprijinul logistic necesar în situații de urgențe civile se va dimensiona pe baza planurilor de acțiune proprii și a celor de cooperare cu instituțiile abilitate prin lege.

(2) Structurile logistice ale forțelor angajate trebuie să mențină legătura neîntreruptă cu aceste instituții pentru a se informa și a rezolva toate problemele privind logistica.

3. Dislocarea strategică, recepția, staționarea, continuarea deplasării și integrarea forțelor

Art. 104. — (1) Procesul de dislocare strategică a forțelor proprii participante la acțiuni militare întrunite și logistica asociată acestuia presupun conducerea și corelarea corespunzătoare a activităților specifice între structurile de mișcare și transport naționale și cele ale NATO, UE sau cele stabilite în cadrul coalițiilor multinaționale pentru planificarea, organizarea și coordonarea executării acestuia.

(2) Dislocarea strategică presupune deplasarea forțelor din punctele de imbarcare/Points of Embarkation — POE, în punctele de debarcare/Points of Debarkation — POD, bazele înaintate de grupare/Forward Mounting Bases — FMB.

(3) Coordonarea procesului de dislocare strategică a forțelor proprii în teatrele/zonile de operații se asigură de către Centrul de coordonare a mișcării din Comandamentul logistic întrunit.

(4) Structura de coordonare a mișcării din Comandamentul operațional întrunit definește condițiile și cerințele de mișcare și transport ce trebuie îndeplinite în cadrul procesului de dislocare strategică, corespunzător celor stabilite de către NATO, UE sau în cadrul coalițiilor multinaționale.

(5) Centrul de coordonare a mișcării stabilește structurile de transport și control al mișcării, necesare asigurării coordonării procesului de dislocare strategică a forțelor.

(6) Sarcinile și responsabilitățile structurilor de mișcare și transport pentru dislocarea strategică a forțelor sunt definite în SMG/L—2, Doctrina întrunită de mișcare și transport.

(7) Recepția, staționarea, continuarea deplasării și integrarea forțelor/Reception, Staging and Onward Movement — *RSOM&I* constituie procesul de tranziție a forțelor dislocate în teatrul/zona de operații pentru realizarea capacității de luptă necesare îndeplinirii cerințelor operaționale stabilite.

(8) Operațiile de *RSOM&I* a forțelor trebuie să se desfășoare în condiții de deplină siguranță, fiind astfel necesară asigurarea măsurilor corespunzătoare de protecție a forțelor și activităților.

(9) Planificarea și executarea operațiilor *RSOM&I* se realizează avându-se în vedere următoarele principii:

- a) responsabilitatea colectivă;
- b) unitatea de efort prin unitate de comandă;
- c) sincronizarea.

(10) Responsabilitatea colectivă presupune ca pentru elaborarea planurilor *RSOM&I* și executarea acestora să fie implicate toate structurile de mișcare și transport/movement and transportation — *M&T* și logistice participante la proces, respectiv cele ale unităților ce se dislocă, cele care asigură funcționarea zonelor stabilite și cele de coordonare ale Comandamentului logistic întrunit și ale Comandamentului operațional întrunit. Centrul de coordonare a mișcării trebuie să asigure cooperarea permanentă cu Centrul aliat de coordonare a mișcării sau Centrul de coordonare a mișcării al UE ori cu structura de mișcare și transport stabilită ca fiind coordonator principal al activităților *RSOM&I* în cadrul coalițiilor multinaționale.

(11) Unitatea de efort constituie principiul esențial al utilizării optime a resurselor pentru realizarea obiectivului dorit; unitatea de comandă facilitează realizarea unității de efort prin asigurarea unei conducerii unice a tuturor participanților la aceste operații.

(12) Sincronizarea dintre dislocarea strategică și operațiile RSOM&I asigură deplasarea forțelor în locurile și cu capacitatea de luptă dorite.

4. Prevenirea și stingerea incendiilor

Art. 105. — Pentru protecția personalului și a bunurilor materiale în perioada desfășurării operațiilor întrunit, comandantii MU/U trebuie să ia următoarele măsuri:

- a) eliminarea posibilelor surse de producere a incendiilor: vegetație uscată, deșeuri, substanțe inflamabile;
- b) stabilirea personalului cu responsabilități pe linia prevenirii și stingerii incendiilor — *PSI*;
- c) instruirea întregului personal privind manipularea mijloacelor *PSI*;
- d) încheierea unor acorduri de cooperare pe linie *PSI* cu structuri abilitate în domeniu, aparținând altor ministere sau organizații civile care dispun de detașamente de intervenție *PSI*.

5. Protecția mediului, securitatea și sănătatea în muncă, supravegherea tehnică și metrologia legală

Art. 106. — *Protecția mediului, securitatea și sănătatea în muncă, supravegherea tehnică și metrologia legală* cuprind:

- a) asigurarea condițiilor optime în desfășurarea activităților, apărarea vieții, integrității corporale și sănătății personalului militar și civil;
- b) respectarea legislației de mediu și a reglementărilor naționale și internaționale cu specific militar pentru prevenirea și reducerea poluării în zonele de responsabilitate sau acțiune;
- c) exploatarea în condiții de siguranță a instalațiilor mecanice sub presiune, instalațiilor de ridicat și aparatelor consumatoare de combustibil de uz neindustrial.

Art. 107. — (1) Protecția mediului se realizează pentru păstrarea/conservarea echilibrului ecologic, prevenirea, limitarea și combaterea riscurilor și amenințărilor la adresa mediului înconjurător și reconstrucția factorilor de mediu afectați, din zona de responsabilitate logistică a mării unități.

(2) Protecția mediului este organizată și se desfășoară de către întregul personal, sub conducerea comandanților și a persoanei învestite cu atribuții în domeniu.

(3) Protecția mediului cuprinde:

- a) protejarea vegetației sălbatice — flori, puieti, vegetație lemnoasă — de acțiunea distructivă a personalului și tehnicii;
- b) protejarea apelor;
- c) protejarea atmosferei;
- d) protejarea solului.

(4) Măsurile de protecție a mediului sunt respectate de către întregul personal participant la operația întrunită și constau în respectarea legislației și a reglementărilor naționale de mediu.

Art. 108. — Protecția apelor constă în:

- a) interzicerea în toate situațiile a deversării ori împrăștierii substanțelor chimice periculoase și a produselor petroliere sau toxice în apele de suprafață;
- b) evitarea spălării tehnicii, recipientelor sau vaselor contaminate cu produse chimice, petroliere sau toxice în apele de suprafață și desfășurarea acestei activități în locuri special amenajate;
- c) stoparea oricăror scăpări sau scurgeri de substanțe poluante și curățarea zonei afectate prin decontaminare mecanică.

Art. 109. — Protejarea solului se realizează prin:

- a) deplasarea forțelor pe drumuri, poteci existente, evitându-se efectuarea de noi trasee;
- b) evitarea efectuării de lucrări genistice în zonele cu influențe istorice sau rezervații naturale.

6. Serviciile funerare

Art. 110. — (1) Înhumarea militarilor decedați în zona de desfășurare a operațiilor, după evacuarea acestora de pe

câmpul de luptă de către echipe aparținând formațiunilor necombatante, se execută cu asigurarea asistenței religioase corespunzătoare confesiunii de care aparțin, după ce au fost adunați, identificați și înregistrați.

(2) De regulă, atunci când există posibilitatea, trupurile neînsuflite se repatriază prin grija Ministerului Apărării.

Art. 111. — Înhumarea militarilor din forțele proprii sau a celor ai inamicului, decedați în zona de desfășurare a operației, se execută potrivit reglementărilor în vigoare, cu asigurarea, atunci când este posibil, a asistenței religioase corespunzătoare confesiunii de care aparțin, după ce au fost adunați de către personalul destinat de comandantul unității, identificați și înregistrați.

Art. 112. — Militarii decedați care fac parte din armatele aliate, în funcție de situație, se predau cu aprobarea eșalonului superior reprezentanților acestora sau sunt înhumați prin grija comandantului unității, ținându-se evidența lor.

Art. 113. — Militarii decedați care fac parte din forțele armate ale inamicului se identifică, se înscriu într-o evidență separată, întocmită de marea unitate în fâșia căreia au fost găsiți, și sunt înhumați în locuri separate, individual, cu excepția cazurilor de forță majoră care impun un loc de înhumare colectiv.

Art. 114. — Lucrurile personale ale militarilor decedați și care au fost identificați sunt expediate prin canalele normale de sprijin logistic familiilor acestora/autorităților naționale abilitate, în cazul militarilor decedați care au aparținut inamicului.

Art. 115. — (1) Locurile în care se înhumează militarii decedați sunt trecute pe hărți sau planuri și se marchează cu semne vizibile.

(2) Hărțile sau planurile respective intră în arhiva mării unități care a efectuat înhumarea.

Art. 116. — Pe mormintele militarilor înhumați se fixează semnul de căpătâi corespunzător confesiunii căreia îi aparțin, pe care se va scrie gradul, funcția, numele și prenumele decedatului, unitatea din care a făcut parte, data nașterii, precum și alte date utile pentru identificarea ulterioară a persoanei respective.

CAPITOLUL III

Zona de responsabilitate logistică și liniile de sprijin logistic

SECȚIUNEA 1

Zona de responsabilitate logistică

Art. 117. — În scopul asigurării condițiilor optime de dispunere, de desfășurare a activităților, de stabilire a responsabilităților în folosirea căilor de comunicație și aplicării unitare a măsurilor de protecție, marile unități primesc o zonă de responsabilitate logistică.

Art. 118. — Mărimea zonei de responsabilitate logistică depinde de:

- a) compunerea de luptă și misiunile mării unități;
- b) dispozitivul operativ adoptat;
- c) existența și dispunerea surselor de aprovizionare;
- d) existența și starea căilor de comunicație și caracteristicile terenului.

Art. 119. — Zona de responsabilitate logistică trebuie să asigure:

- a) concentrarea forțelor de logistică pentru corelarea efortului operativ cu efortul logistic;
- b) posibilități de manevră pentru marile unități, unitățile, subunitățile și formațiunile de logistică;
- c) dispunerea dispersată a forțelor de logistică pentru protecția acestora împotriva acțiunii distructive a inamicului.

Art. 120. — În zona de responsabilitate logistică a mării unități se pot dispune unități, subunități și formațiuni de logistică

ale eșalonului superior sau ale unor mari unități și unități subordonate nemijlocit acestuia. În aceste situații, raioanele ce urmează a fi ocupate se comunică marii unități, pentru evitarea suprapunerilor.

Art. 121. — Responsabilitatea privind organizarea, executarea și conducerea activităților de sprijin logistic, precum și pentru folosirea legală a posibilităților economice, printr-o continuă colaborare cu autoritățile administrației publice locale din zona de responsabilitate logistică, revine șefului structurii logistice a marii unități.

Art. 122. — Zona de responsabilitate logistică se stabilește de eșalonul superior și se comunică prin ordinul de sprijin logistic.

SECȚIUNEA a 2-a

Linii de sprijin logistic

Art. 123. — (1) Sprijinul logistic al forțelor românești pe timpul ducerii operațiilor întrunit naționale sau multinaționale, pe sau în afara spațiului național, se desfășoară pe linii de sprijin.

(2) Primele 3 linii de sprijin acționează în teatrul de operații și pe teritoriul național, după cum urmează:

a) linia I — subunitățile/unitățile logistice de la nivelul batalion și brigadă, nava de suport logistic; secția logistică/baza navală — numai pe teritoriul național;

b) linia a II-a — marile unități și unitățile logistice de la nivel divizie; unități logistice ale forțelor aeriene — numai pe teritoriul național;

c) linia a III-a — Elementul de sprijin național; unități logistice ale forțelor aeriene, baza navală — numai pe teritoriul național.

(3) Pe teritoriul național acționează liniile a IV-a și a V-a de sprijin logistic:

a) linia a IV-a — Comandamentul logistic întrunit, cu forțele din organică; forțele din compunere destinate pachetelor de forțe ale NATO și UE pot să se regăsească și în alte situații operaționale, precum sprijinul la nivelul întrunit al forței multinaționale; în cadrul aceleiași linii acționează marile unități și unități logistice din structura categoriilor de forțe ale armatei;

b) linia a V-a — materializată prin componentele economiei naționale.

Art. 124. — Linia de sprijin logistic cuprinde:

a) raioane de dispunere, de bază și de rezervă ale structurilor de logistică proprii și cele ale eșaloanelor subordonate, cu un eșalon mai jos;

b) axe de aprovizionare și evacuare, de bază, de rezervă;

c) drumuri de rocadă;

d) drumuri de aprovizionare/reaprovizionare de la surse;

e) surse de aprovizionare/reaprovizionare;

f) unități/subunități destinate pentru protecția structurilor de logistică;

g) stații de îmbarcare/debarcare, terminale și cheiuri;

h) puncte de transbordare a tehnicii și materialelor;

i) raioane/locuri de adunare a tehnicii deteriorate;

j) detașamente de încărcare, descărcare a materialelor din stațiile de aprovizionare și descărcare;

k) zone de delestare pentru materiale și evacuare rănii și bolnavi;

l) alte elemente.

Art. 125. — Liniile de sprijin logistic trebuie să asigure condiții pentru:

a) sprijinul logistic al trupelor;

b) dispunerea corespunzătoare a tuturor elementelor componente;

c) concentrarea forțelor de logistică pe direcțiile unde efortul operativ este mai mare;

d) stabilitate în funcționare;

e) manevra rapidă și în ascuns a forțelor de logistică;

f) folosirea judicioasă a căilor de comunicație din zona de responsabilitate logistică;

g) posibilități pentru asigurarea acțiunilor și protecția structurilor de logistică;

h) conducerea fermă și neîntreruptă.

Art. 126. — Pentru îndeplinirea misiunilor, structurilor de logistică proprii li se stabilesc raioane de bază și de rezervă, separat pentru fiecare element de dispozitiv.

Art. 127. — La stabilirea raioanelor se va ține seama de:

a) misiunea și dispozitivul forțelor luptătoare pe care le deserveșc;

b) succesiunea acțiunilor pentru ducerea operației ce urmează a se desfășura;

c) gradul de pregătire a teritoriului, economiei și forțelor participante la operație;

d) dispunerea surselor de aprovizionare în teritoriu;

e) existența, starea de viabilitate și orientarea căilor de comunicație;

f) structura organizatorică și gradul de înzestrare a marilor unități, unităților, subunităților și formațiunilor de logistică.

Art. 128. — (1) Structurile de logistică se dispun, de regulă, în localități sau raioane care oferă suficiente condiții naturale de protecție, mascare și adăpostire.

(2) Raioanele de dispunere trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să fie în apropierea căilor de comunicație, a axelor de aprovizionare-evacuare și să dispună de drumuri de pătrundere și rocadă accesibile, fără puncte obligate de trecere sau lucrări de artă numeroase;

b) să permită dispunerea dispersată a elementelor din compunere;

c) să aibă acoperiri naturale și denivelări de teren în care să se poată amenaja adăposturi pentru personal, tehnică, rănii, bolnavi și materiale;

d) să asigure condiții favorabile pentru conectarea la sistemul de comunicații și informatică;

e) să asigure condiții naturale favorabile pentru realizarea măsurilor de protecție, evacuare rapidă și în ascuns, precum și pentru organizarea și desfășurarea oportună a activităților de primire (evacuare) a răniților și bolnavilor;

f) să ofere posibilități de organizare a încărcării și descărcării materialelor, de manevră a autovehiculelor și de aterizare a elicopterelor de transport;

g) să permită luarea măsurilor de prevenire și stingere a incendiilor;

h) să dispună de surse de apă cu debit suficient și de calitate;

i) să nu fie în apropierea unor obiective importante, evitându-se dispunerea în imediata apropiere a unor unități industriale, noduri importante de comunicații feroviare sau a altor elemente de importanță deosebită ce pot fi lovite de adversar.

(3) La nevoie, în aceste raioane se execută amenajări și lucrări genistice de către forțele proprii sau de către cele destinate de comandant.

Art. 129. — În toate situațiile, pentru structurile de logistică se stabilesc și raioane de dispunere de rezervă, de regulă la o distanță de 1—2 km față de cel de bază, iar în anumite situații și mai mult.

Art. 130. — În cadrul raioanelor de dispunere ale marilor unități și unităților/subunităților de logistică, formațiunile componente se instalează dispersat, la o depărtare care să le asigure siguranță.

Art. 131. — Depozitele de armament și muniții și carburanți-lubrifianți vor fi dispuse către partea din față a raionului.

Art. 132. — Unitățile și subunitățile de transport se dispun pe lângă structurile pe care le deserveșc, fiind în măsură ca, la nevoie, să execute transporturi și în folosul altor formațiuni.

CAPITOLUL IV

Sprijinul logistic în operațiile întrunite

SECȚIUNEA 1

Sprijinul logistic în operația ofensivă

Art. 133. — *Sprijinul logistic în operația ofensivă* reprezintă ansamblul acțiunilor desfășurate de forțele de logistică în scopul asigurării trupelor cu tot ceea ce le este necesar pentru neutralizarea, nimicirea sau capturarea forței vii, neutralizarea sau distrugerea armamentului și instalațiilor adversarului, ocuparea obiectivelor și privarea acestuia de resurse, dezorganizarea dispozitivului și acțiunilor adversarului, crearea condițiilor pentru succesul operațiilor ulterioare, pentru încetarea ostilităților și trecerea la operații postconflict.

Art. 134. — (1) În operația ofensivă, sursele repartizate se folosesc începând cu cele mai îndepărtate de limita dinainte a dispozitivului.

(2) Pe timpul ducerii operației crește ponderea aprovizionării trupelor din depozitele eșalonului superior în comparație cu cele permise din economie și din depozitele militare de teritoriu.

Art. 135. — În situațiile în care nu se pot asigura stocurile conform eșalonării, forțele luptătoare pot trece la îndeplinirea unei noi misiuni, cu obligația luării tuturor măsurilor pentru asigurarea completă a stocurilor de materiale pentru cele constituite ca forțe de angajare imediată, urmând ca pe timpul ducerii operației să se realizeze stocurile și la celelalte mari unități/unități și depozitele proprii.

Art. 136. — Pe timpul ducerii operației, completarea stocurilor se face zilnic la eșaloanele tactice și, în funcție de posibilități, la celelalte eșaloane.

Art. 137. — Marile unități/unitățile constituite ca forțe de angajare ulterioară, la introducerea în luptă, vor avea stocul trupelor complet la toate felurile de materiale.

Art. 138. — (1) Unitățile/subunitățile folosite ca desant aerian în adâncimea dispozitivului adversarului se asigură cu muniții, carburanți, alimente și medicamente, de regulă pentru toată perioada executării misiunilor.

(2) Aprovizionarea acestor structuri se realizează de către eșaloanele superioare de care aparțin.

Art. 139. — La sfârșitul operației ofensive, marile unități operative vor avea stocurile complete, pentru a fi în măsură să treacă la îndeplinirea altor misiuni de luptă, fără pauză operativă.

Art. 140. — (1) Transporturile logistice se execută atât cu mijloacele din înzestrare, cât și cu cele din parcul public.

(2) De organizarea și executarea transporturilor de materiale la subordonați răspunde structura logistică a eșalonului superior; în unele situații, acesta va transporta muniții până în pozițiile de tragere ale artileriei și alte feluri de materiale până în punctele de lucru ale genului.

Art. 141. — Pe timpul ducerii operației ofensive, executarea transporturilor devine mai complexă, ca urmare a măririi circuitelor de transport, distrugerilor și contaminărilor provocate de inamic pe căile de comunicație, precum și a pierderilor în materiale și mijloace de transport.

Art. 142. — (1) Pentru a asigura o capacitate de luptă ridicată este necesar ca reparațiile să fie executate cât mai aproape posibil din punct de vedere tactic de limita dinainte a forțelor proprii; în acest fel, se reduc nevoile de evacuare, iar tehnica cu nevoi de reparații reintră în luptă în timp mai scurt.

(2) Disponerea înaintată a instalațiilor de reparat tehnica este necesară pentru repararea autovehiculelor de luptă care, de regulă, constă în înlocuirea ansamblurilor și subansamblurilor defecte.

Art. 143. — Marile unități din forțele de angajare imediată sunt întărite cu personal medico-sanitar calificat și mijloace

sanitare de evacuare, prin grija eșalonului superior, înainte de începerea acțiunilor militare.

Art. 144. — La introducerea în operație, forțelor de angajare ulterioară li se asigură evacuarea răniților și bolnavilor existenți, completarea personalului medico-sanitar și a mijloacelor sanitare de evacuare.

Art. 145. — Axele de aprovizionare- evacuare se stabilesc din rețeaua de drumuri existentă în zona de desfășurare a operației ofensive, pe direcțiile cele mai scurte, orientate convenabil și care nu necesită lucrări de reparare și întreținere; pe timpul ducerii operației ofensive, acestea se prelungesc spre înainte, pe măsură ce se pătrunde în dispozitivul de apărare al adversarului.

Art. 146. — Întreținerea și repararea căilor de comunicație, precum și organizarea serviciului de comenduire și îndrumare a circulației se execută prin grija organelor de logistică, cu participarea unităților specializate, stabilite de organele administrației publice locale, după ce activitățile economico-sociale își reiau cursul normal.

Art. 147. — (1) În funcție de nevoile forțelor, ritmul ofensivei, situația operativă și starea de practicabilitate a căilor de comunicație pe timpul ducerii operației ofensive, structurile de logistică se deplasează și se dispun în noi raioane.

(2) Deplasarea se execută prin salturi, astfel încât acestea să nu rămână față de aliniamentul atins de trupe la mai mult decât dublul distanței la care au fost dispuse inițial.

Art. 148. — Numărul deplasărilor pe care le pot executa forțele de logistică în cursul unei operații ofensive este diferit de la eșalon la eșalon, de la o direcție la alta, în funcție de misiunile stabilite, atât ziua, cât și noaptea, respectându-se cerințele de mascare și proprietățile de protecție ale terenului.

SECȚIUNEA a 2-a

Sprijinul logistic în operația de apărare

Art. 149. — *Sprijinul logistic în operația de apărare* reprezintă ansamblul acțiunilor desfășurate de forțele de logistică în scopul asigurării trupelor cu tot ceea ce le este necesar pentru slăbirea capacității ofensive a adversarului, prin producerea de pierderi cât mai mari, respingerea atacului acestuia, menținerea unor obiective dinainte stabilite și împiedicarea pătrunderii adversarului în acestea, temporizarea ofensivei adversarului în vederea realizării tuturor condițiilor pentru trecerea la ofensivă și preluarea inițiativei.

Art. 150. — Particularitățile sprijinului logistic, în apărare, sunt:

a) există posibilitatea realizării din timp a stocurilor și mijloacelor de asigurare tehnică și medicală pentru prima zi de luptă, ceea ce constituie o măsură preventivă pentru eventualitatea unui atac al inamicului prin surprindere și pentru posibila lovire a surselor și drumurilor de aprovizionare, având în vedere superioritatea aeriană probabilă a acestuia;

b) forțele și mijloacele de sprijin logistic sunt dispuse de regulă mai în adâncime decât în ofensivă, pentru a evita suprapunerea cu zona operațiilor la contact și pentru a mări posibilitățile de protecție;

c) comandantul trebuie să ia măsuri suplimentare de siguranță și protecție a raioanelor de dispunere a forțelor și mijloacelor de sprijin logistic, de control al circulației și pază a liniilor de aprovizionare, pentru a contracara operațiile în adâncime intensificate ale inamicului;

d) planificarea operațiilor logistice are în vedere și cerințele specifice pentru operațiile cu caracter ofensiv executate pe timpul operației de apărare, precum și pentru trecerea la ofensiva generalizată după finalizarea cu succes a apărării.

Art. 151. — Aprovizionarea trupelor în operația de apărare se realizează cu prioritate din sursele de aprovizionare de

teritoriu, începând cu cele existente în apropierea limitei dinaintea dispozitivului.

Art. 152. — Materialele rămase în sursele de teritoriu după completarea stocurilor stabilite se evacuează în adâncimea apărării, în depozitele existente sau constituite la nevoie.

Art. 153. — Stocurile de materiale stabilite se asigură, în primă urgență, marilor unități, unităților/subunităților constituite ca forțe de reacție în situații de criză, iar pe timpul ducerii operației de apărare, celor constituite ca forțe de angajare imediată.

Art. 154. — Materialele consumate sau distruse ca urmare a acțiunilor adversarului se completează în cel mai scurt timp, în funcție de eșalon și misiunile de îndeplinit, de regulă zilnic, la eșaloane tactice, și când este posibil, la celelalte eșaloane.

Art. 155. — Pentru anumite misiuni se vor crea stocuri suplimentare, în special la muniții, alimente și materiale de geniu, ce se vor păstra la marile unități, unitățile/subunitățile pentru care s-au creat.

Art. 156. — (1) Pentru marile unități și unitățile care acționează pe direcții independente, compartimentate de relief, eșalonul superior poate crea eșaloane de materiale care se dispun înapoia raioanelor unităților/subunităților de logistică ale forțelor respective sau chiar în cadrul acestora.

(2) Eșalonul de materiale conține stocurile de materiale reprezentând cota de depozit a eșalonului care l-a organizat, corespunzătoare eșalonului pentru care a fost creat.

Art. 157. — Transporturile se execută cu mijloace de transport feroviar, auto, navale, aeriene și prin conducte în funcție de orientarea, distanța și eșalonul care le organizează.

Art. 158. — (1) Pentru întreținerea și repararea căilor de comunicație se folosesc cu prioritate unitățile și formațiunile specializate ale administrației publice locale și ale operatorilor economici care le administrează.

(2) Unitățile și subunitățile de drumuri, proprii, se păstrează pe cât posibil în rezervă, pentru a putea interveni oportunități pe căile de comunicație de pătrundere și de rocadă.

Art. 159. — În operația de apărare, sistemul logistic se va realiza ținându-se seama de următorii factori:

- a) condițiile în care se pregătește și se duce apărarea;
- b) fronturile largi și discontinue;
- c) dezvoltarea și starea căilor de comunicație;
- d) posibilitățile logistice ale zonei;
- e) condițiile oferite de teren;
- f) necesitatea dispersării stocurilor de materiale.

Art. 160. — Forțele de logistică se dispun, de regulă, pe direcția pe care se apără forțele principale, iar pe cealaltă direcție se poate constitui un eșalon de materiale care să funcționeze împreună cu structurile de logistică ale forțelor care se apără pe direcția respectivă.

Art. 161. — Manevra structurilor de logistică are loc în următoarele situații:

- a) când se execută regroupări de trupe;
- b) când inamicul a reușit să pătrundă în fâșia de apărare până la jumătatea distanței inițiale dintre limita dinaintea dispozitivului și raioanele de dispunere ale structurilor de logistică;
- c) când se execută o contralovitură/contraatac;
- d) când se prevede ca o parte din forțe să ducă lupta în încercuire;
- e) când raioanele de dispunere ale structurilor de logistică au fost descoperite și lovite de inamic și când au fost contaminate.

Art. 162. — Manevra structurilor de logistică începe după efectuarea distribuțiilor de materiale, organizarea transporturilor, pe măsura terminării lucrărilor de reparații și predării către eșaloanele superioare sau unităților de reparații teritoriale a tehnicii deteriorate care depășește posibilitățile proprii, după

traijul răniților și bolnavilor și evacuarea acestora la spitalele de campanie și spitalele de zonă interioară, gruparea celor netransportabili, completarea stocurilor de medicamente și materiale sanitare.

SECȚIUNEA a 3-a

Sprrijinul logistic în operații multinaționale

Art. 163. — Problemele specifice operațiilor multinaționale pe linie de sprijin logistic sunt determinate de:

- a) deosebiri de doctrină;
- b) nivelul stocurilor;
- c) mobilitatea, interoperabilitatea și limitele resurselor și de infrastructură naționale.

Art. 164. — (1) Pe timpul operațiilor multinaționale, sprijinul logistic este o responsabilitate colectivă a comandantului forței multinaționale și a națiunilor care contribuie la constituirea forței.

(2) Comandantul forțelor naționale participante la operații poartă responsabilitatea furnizării de resurse logistice necesare îndeplinirii misiunilor, iar autoritățile organismului internațional reprezentat de comandantul eșalonului respectiv au autoritate asupra resurselor logistice, pentru utilizarea acestora în mod eficient.

Art. 165. — Elementele logistice organice ale unităților combatante vor fi dispuse, în general, sub același statut al comenzii ca și unitățile pe care le deservesc.

Art. 166. — De asemenea, în zona de operații va fi dispus un număr important de forțe logistice care, din cauza specificului sprijinului logistic al fiecărei națiuni, nu vor fi plasate sub controlul operațional al comandantului operației multinaționale; acestea pot include grupuri de sprijin logistic specifice categoriilor de forțe angajate în operație, care formează NSE.

Art. 167. — Controlul deplasărilor, utilizarea porturilor și aerodromurilor, căile de comunicație din zona de responsabilitate și funcțiile specifice de aprovizionare sunt probleme decisive care trebuie coordonate la nivel superior celui al forțelor naționale.

Art. 168. — Transportul, construcțiile, sprijinul medical și unele categorii de aprovizionare pot fi asigurate de HN.

Art. 169. — Comandantul grupării multinaționale trebuie să coordoneze utilizarea unor elemente de infrastructură/autostrăzi, căi ferate, porturi și aerodromuri.

Art. 170. — Ofițerii responsabili cu relațiile militari-civili trebuie să-i sprijine pe comandanți în identificarea și coordonarea nevoilor de resurse, instalații și sprijin local.

Art. 171. — Când partenerii din alianță/coalitție utilizează echipament și tehnică similare, reprovizionarea, întreținerea sau alte operații de sprijin se pot planifica și executa fără a ține cont de apartenența națională, în toate situațiile urgente și ori de câte ori este posibil.

Art. 172. — Comandantul grupării multinaționale asigură obținerea și distribuirea articolelor comune printr-o singură agenție multinațională de aprovizionare, în scopul simplificării operațiilor și realizării economiei de efort.

Art. 173. — În operațiile multinaționale la care iau parte, forțele românești se pot afla în următoarele situații:

- a) ca națiune coordonatoare, situație în care România va asigura nucleul comenzii și organizarea sprijinului, iar celelalte națiuni vor adăuga elementele lor naționale de comandă și de sprijin și vor fi reprezentate în statul major operațional român;
- b) în cadrul unei structuri coordonate de altă națiune, situație în care România va contribui cu personal în cadrul statului major al forței multinaționale, va nominaliza componenta națională de comandă și va desfășura NSE;
- c) în cadrul unei formațiuni multinaționale care poate fi desfășurată fără să fie stabilită o națiune coordonatoare, caz în care comanda, sprijinul și procedurile de operare sunt aprobate și puse în practică dinainte.

Art. 174. — Etapele operațiilor multinaționale desfășurate de către unitățile din compunerea forțelor Armatei României, care acționează în afara teritoriului național, sunt asemănătoare cu cele specifice proiecției forțelor și cuprind:

- a) pregătirea forței — constituirea, pregătirea la nivel de contingent național;
- b) dislocarea și concentrarea în teatrul de operații;
- c) pregătirea centralizată a forței;
- d) consolidarea suportului logistic și a sprijinului din partea țării gazdă;
- e) desfășurarea în vederea executării operației;
- f) executarea operației;
- g) încheierea conflictului și activităților militare postconflict;
- h) redislocarea/extracția forței.

Art. 175. — În cadrul operațiilor multinaționale desfășurate sub egida ONU și UE, la planificarea sprijinului logistic se vor avea în vedere capacitățile oferite de aceste organisme.

Art. 176. — Sprijinul logistic se poate acorda și în cazul operațiilor multinaționale în care România nu participă cu forțe combatante în baza prevederilor acordurilor convenite.

SECȚIUNEA a 4-a

Sprijinul logistic al operațiilor de stabilitate

Art. 177. — În operațiile de stabilitate, sprijinul logistic diferă foarte mult de la misiune la misiune și în funcție de condițiile concrete.

Art. 178. — Comandanții forțelor de sprijin logistic și statele lor majore trebuie să prezinte comandantului concepții de sprijin logistic originale, care să răspundă nevoilor specifice și să asigure flexibilitatea necesară pentru a face față situațiilor des schimbătoare.

Art. 179. — Sprijinul logistic pentru unele operații de stabilitate ca impunerea păcii este similar celui efectuat pentru lupta armată.

Art. 180. — Sprijinul contractat este utilizat mai frecvent decât în lupta armată.

Art. 181. — Integrarea sprijinului logistic al forțelor Armatei României trebuie realizată cu forțele țărilor partenere participante la operație și cu unele organizații neguvernamentale.

SECȚIUNEA a 5-a

Sprijinul logistic al operațiilor de sprijin

Art. 182. — În operațiile de sprijin, unde accentul se pune pe asigurarea apei potabile, a alimentelor, a bunurilor de folosință îndelungată, electricității, adăpostului și pe sprijinul medical, forțele de sprijin logistic pot fi cele care execută partea principală a operației.

Art. 183. — Unitățile și formațiunile de sprijin logistic trebuie să fie în măsură să acționeze și ca unități luptătoare pentru paza și apărarea proprie, iar la nevoie să participe la lupta împotriva forțelor aeropurtate, a forțelor aeromobile, grupurilor de cercetare-diversiune, precum și a elementelor teroriste.

CAPITOLUL V

Sprijinul logistic al operațiilor intermediare

SECȚIUNEA 1

Sprijinul logistic pe timpul deplasării

Art. 184. — Pe timpul deplasării, sprijinul logistic al trupelor este influențat de:

- a) procedeul prin care se execută deplasarea, marș, transport sau combinat;
- b) dispozitivul de deplasare;
- c) distanța și timpul cât durează deplasarea;

Produc electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

d) dacă deplasarea se execută în spatele unui front constituit sau se prevede întâlnirea cu inamicul;

e) natura terenului;

f) starea și orientarea căilor de comunicație;

g) condițiile de timp, anotimp și stare a vremii.

Art. 185. — În cazul deplasării prin marș, șeful structurii logistice trebuie să cunoască:

a) itinerarele de deplasare;

b) aliniamentul inițial și cele de coordonare;

c) locul raioanelor haltelor și al odihnei de zi/noapte;

d) locurile marilor unități, unităților/subunităților și formațiunilor de logistică în coloanele de marș;

e) ora trecerii acestora pe la aliniamentele stabilite și timpul de staționare în halte;

f) modul de organizare a asigurării acțiunilor și protecției pe fiecare itinerar de deplasare;

g) modul de realizare a legăturilor pe timpul deplasării.

Art. 186. — Până la începerea marșului se desfășoară următoarele activități:

a) verificarea stării autovehiculelor, armamentului și mijloacelor de protecție, a modului de aranjare a materialelor pe mașini;

b) completarea plinurilor de carburanți-lubrifianți la autovehicule;

c) asigurarea condițiilor de hrănire și echipare a militarilor.

Art. 187. — (1) Completarea materialelor consumate pe timpul marșului și alimentarea cu carburanți-lubrifianți a autovehiculelor se execută de regulă în raioanele odihnei de zi/noapte.

(2) Completarea stocurilor de materiale la depozitele unităților se execută de marea unitate în aceleași raioane, iar în depozitele mării unități se execută de regulă cu mijloacele proprii, din sursele deschise de eșalonul superior pe itinerarele de marș sau cu mijloacele acestuia, în raionul de dispunere, după încheierea marșului.

Art. 188. — Hrana caldă se distribuie în raioanele haltelor mari și ale odihnei de zi/noapte.

Art. 189. — Atunci când marșul se execută în spatele unui front constituit și nu se prevede întâlnirea cu inamicul, materialele necesare completării consumurilor se pot transporta de către eșalonul superior direct în raioanele haltelor mari și ale odihnei de zi/noapte, astfel încât, pe măsură ce coloanele ajung, să se execute și distribuția materialelor.

Art. 190. — Pe timpul marșului, lucrările specifice de mentenanță la tehnică se execută de către echipaj, pe timpul haltelor de pe traseu sau în raioanele haltelor mari și ale odihnei de zi/noapte.

Art. 191. — (1) Pentru repararea autovehiculelor ce se defectează pe traseu, în cadrul marilor unități/unităților se organizează asistența tehnică a coloanelor, pe subunități, în compunerea cărora se destină mijloace de reparații, evacuare și piese de schimb.

(2) Atunci când defecțiunile depășesc posibilitățile proprii, autovehiculele se evacuează la cel mai apropiat raion de adunare a tehnicii deteriorate.

Art. 192. — (1) Sprijinul medical se asigură răniților și bolnavilor pe loc sau la punctul medical, după care aceștia continuă deplasarea în cadrul subunităților din care fac parte sau în autosanitare.

(2) Pentru cazurile grave se asigură evacuarea la cele mai apropiate formațiuni medicale sau spitale teritoriale.

Art. 193. — Medicul-șef informează permanent despre situația epizootică din zona în care se execută marșul și întreprinde măsurile de asigurare medicală de specialitate la nevoie.

Art. 194. — Asigurarea căilor de comunicație pe care se execută deplasarea se organizează de statul major al eșalonului

care conduce marșul, iar măsurile stabilite se transmit șefilor de coloane.

Art. 195. — Conducerea logisticii pe timpul executării marșului se realizează de la punctul de comandă, de către șeful logisticii, al cărui loc în coloană este stabilit de către comandant, în raport cu condițiile în care se desfășoară marșul.

Art. 196. — Realizarea logisticii trupelor ce se transportă pe calea ferată presupune:

a) completarea stocurilor de materiale conform eșalonării stabilite și luarea măsurilor de hrănire și asigurare cu apă a personalului pe timpul transportului;

b) organizarea sprijinului medical și evacuării răniților și bolnavilor în raioanele de așteptare, îmbarcare, debarcare, adunare, precum și pe timpul transportului;

c) stabilirea ordinii și termenelor pentru transportul structurilor, precum și a modului de conducere a acestora pe timpul transportului.

Art. 197. — Calculele pentru nevoile de transport se întocmesc, ținându-se seama de principiul păstrării integrității organizatorice a structurilor de logistică, astfel încât acestea să fie în măsură ca după debarcare să execute misiunile ce le revin; la subunitățile luptătoare se ține seama de principiul păstrării integrității și de posibilitatea pregătirii hranei.

Art. 198. — Pe timpul transportului trupelor pe calea ferată se realizează un stoc suplimentar la alimente, din care să se asigure prepararea hranei efectivelor pe durata deplasării și debarcării acestora.

Art. 199. — Materialele din depozitele tuturor eșaloanelor se încarcă în mijloacele de transport și se îmbarcă pe platforme și în vagoane acoperite.

Art. 200. — (1) Hrănirea trupelor pe timpul transportului se face, de regulă, cu hrană caldă.

(2) În vagoanele în care se transportă militarii se asigură apă de băut îmbuteliată, iar în vagoanele în care se prepară hrana, butoaie cu apă.

Art. 201. — În vederea transportului pe calea ferată, tehnica se repară și se pune în funcțiune, iar la îmbarcare se va acorda o atenție deosebită ancorării autovehiculelor pe platforme.

Art. 202. — Formațiunile medicale se repartizează pe eșaloanele de transport organizate, în funcție de structurile de care aparțin.

Art. 203. — Evacuarea răniților și bolnavilor pe timpul transportului pe calea ferată se face la formațiunile medicale teritoriale cele mai apropiate sau la punctele medicale organizate în stațiile de cale ferată de pe traseu.

SECȚIUNEA a 2-a

Sprrijinul logistic pe timpul staționării

Art. 204. — (1) Pe timpul staționării trupelor, marilor unități, unităților, subunităților și formațiunilor de logistică li se stabilesc raioane de dispunere de către comandant, la propunerea șefului logisticii.

(2) Acestea, pe lângă condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească, trebuie să ofere și posibilitatea adunării și încolonării rapide în vederea îndeplinirii unei noi misiuni.

Art. 205. — Atunci când situația o permite, se execută recunoașterea raionului și cercetarea acestuia, îndeosebi când se află în teritoriul care a fost vremelnic ocupat de adversar.

Art. 206. — Ocuparea raioanelor de către marile unități, unitățile, subunitățile și formațiunile de logistică se face în ordinea sosirii acestora, luându-se măsuri de evitare a aglomerării autovehiculelor pe căile de acces.

Art. 207. — Pe cât posibil, raioanele de dispunere se stabilesc în localități, folosindu-se pentru depozitarea materialelor toate facilitățile zonei.

Art. 208. — (1) Schimbarea raioanelor de dispunere se face numai cu aprobarea comandantului forței.

(2) În situația când raionul a fost descoperit și lovit cu arme de nimicire în masă sau mijloace incendiare, acesta se părăsește în cel mai scurt timp, lichidarea urmărilor atacului făcându-se înaintea ocupării noilor raioane.

(3) Odată cu ocuparea noilor raioane, se iau măsuri de asigurare a acțiunilor și de protecție a forțelor, executându-se și cercetarea chimică, de radiație și biologică, precum și a stării epizootice din zonă.

Art. 209. — Misiunea principală a organelor de logistică constă în completarea materialelor consumate și a celor pierdute pe timpul marșului și menținerea permanentă a stocurilor la nivelul ordonat, în vederea îndeplinirii unei noi misiuni.

Art. 210. — Completarea stocurilor se execută pe urgențe începând cu subunitățile, unitățile și apoi marile unități, din depozitele eșalonului superior sau din sursele deschise în apropierea raionului de dispunere.

Art. 211. — Transporturile logistice se execută, de regulă, cu mijloacele proprii fiecărui eșalon, limitându-se pe cât posibil circulația în raionul de staționare.

Art. 212. — Activitățile de mentenanță și sprijin medical se execută cu formațiunile proprii sau la cele mai apropiate unități teritoriale.

SECȚIUNEA a 3-a

Sprrijinul logistic pe timpul regrupării

Art. 213. — În vederea regrupării, marilor unități, unităților și subunităților li se destină raioane de adunare în locuri ce permit o bună mascare și protecție împotriva loviturilor adversarului.

Art. 214. — În funcție de misiunea următoare pe care o au de îndeplinit aceste mari unități/unități, în aceste raioane se execută activități de completare a stocurilor de materiale, completarea plinurilor de carburanți-lubrifianți, trierea și pregătirea pentru evacuare a tehnicii deteriorate, a răniților și bolnavilor.

Art. 215. — În scopul completării la timp a stocurilor diminuate ca urmare a consumurilor și distrugerilor survenite pe timpul desfășurării acțiunilor militare, mijloacele de transport ale marii unități/unității, încărcate cu materiale, se trimit în punctele stabilite de către șeful structurii logistice, unde în cel mai scurt timp se execută activitățile prin aplicarea metodei schimbului de recipiente/ambalaje.

Art. 216. — Marile unități, unitățile, subunitățile și formațiunile de logistică se dispun în raioane corespunzător noilor misiuni primite de către forțele luptătoare.

Art. 217. — (1) În situația în care marile unități/unitățile nu mai primesc alte misiuni, acestea vor fi scoase din dispozitiv și vor fi trimise în raioane de concentrare, unde se vor executa operațiunile de regenerare a forței.

(2) În acest caz, marile unități, unitățile, subunitățile și formațiunile de logistică vor însoți trupele în aceste raioane, unde își vor îndeplini misiunile specifice.

SECȚIUNEA a 4-a

Sprrijinul logistic pe timpul înlocuirii

Art. 218. — Pentru realizarea înlocuirii trupelor în deplină siguranță, marile unități/unitățile care înlocuiesc ocupă raioane de plecare la înlocuire, dispuse în acoperiri, ferite de observarea adversarului; în aceste raioane se completează stocurile de materiale și plinurile de carburanți-lubrifianți consumate pe timpul deplasării și dispunerii.

Art. 219. — Marile unități, unitățile, subunitățile și formațiunile de logistică se vor dispune în raioane corespunzător noilor misiuni pe care le vor avea de îndeplinit forțele luptătoare în scopul susținerii oportune a acestora.

Art. 220. — Materialele prepoziționate, folosite în operația de apărare, se preiau de către unitatea care înlocuiește.

Art. 221. — După realizarea înlocuirii, activitățile de sprijin logistic se desfășoară conform ordinelor de sprijin logistic ale eșaloanelor superioare și deciziei comandantului forței.

SECȚIUNEA a 5-a

Sprijinul logistic pe timpul înaintării spre contact

Art. 222. — (1) Sprijinul logistic trebuie planificat atât pentru cerințele deplasării, cât și pentru cerințele preconizate ale oricărei misiuni următoare.

(2) Problema sprijinului în deplasare este aceea a lungimii liniilor de reprovizionare determinate de continua deplasare a forțelor.

(3) Deoarece în astfel de situații mijloacele de transport sunt rareori suficiente, trebuie făcut un calcul atent al cerințelor preconizate și stabilite prioritățile.

Art. 223. — La începutul acțiunii, unitățile trebuie să aibă plinurile realizate și să fie pregătite pentru a fi în măsură să execute reprovizionarea cu combustibil pe timpul deplasării.

Art. 224. — (1) Depozitele de materiale de geniu pentru repararea drumurilor și podurilor pot fi constituite prin misiuni de transport la scară mare.

(2) Este important ca mijloacele de întreținere și reparații să fie astfel dispuse pentru a menține deschise comunicațiile și a sprijini unitățile.

Art. 225. — (1) Unitățile medicale trebuie să se deplaseze împreună cu forța și să fie apte pentru a asigura tratament imediat, în timpul deplasării.

(2) Când contactul cu inamicul este realizat, ele trebuie să stabilească cu rapiditate al doilea aliniament al formațiunilor medicale rapide.

(3) Elicopterele trebuie să fie folosite pentru evacuarea cazurilor urgente pe măsură ce liniile de comunicație se extind.

SECȚIUNEA a 6-a

Sprijinul logistic pe timpul luptei de întâlnire

Art. 226. — Activitatea marilor unități, unităților, subunităților și formațiunilor de logistică este determinată de situația în care se ajunge la angajarea luptei de întâlnire.

Art. 227. — Pe timpul organizării marșului, stocurile de materiale se completează până la nivelurile stabilite, cu prioritate la detașamentele înaintate și avangărzi și apoi la restul forțelor.

Art. 228. — (1) Pe timpul marșului, marile unități, unitățile, subunitățile și formațiunile de logistică se deplasează de regulă înapoi forțelor principale.

(2) Pentru ducerea cu succes a luptei de întâlnire, înapoi forțelor de angajare imediată se deplasează un eșalon de materiale.

Art. 229. — La întâlnirea cu adversarul și desfășurarea forțelor principale în dispozitiv de luptă, marile unități, unitățile, subunitățile și formațiunile de logistică părăsesc itinerarele și se opresc la distanțe corespunzătoare luptei de apărare.

Art. 230. — Dacă lupta de întâlnire se desfășoară cu succes, forțele de logistică se deplasează și se dispun la distanțele prevăzute pentru lupta ofensivă; în situația în care adversarul a devansat forțele principale în desfășurare și în trecere la ofensivă, acestea se dispun în raioanele în care s-au oprit inițial, evitându-se flancurile descoperite sau intervalele prin care ar putea pătrunde acesta.

Art. 231. — Atunci când lupta de întâlnire se angajează pe timpul ofensivei sau al executării contraatacului/contraloviturii, marile unități, unitățile, subunitățile și formațiunile de logistică

rămân în raioanele de dispunere, urmând să se deplaseze, în funcție de desfășurarea operației.

Art. 232. — (1) Marile unități/unitățile se aprovizionează de la sursele stabilite și comunicate prin ordinele de sprijin logistic ale eșaloanelor superioare.

(2) De regulă, până la angajarea luptei de întâlnire stocul trupelor trebuie să fie completat, dar atunci când nu se dispune de timpul necesar, marile unități/unitățile pot acționa cu stocurile pe care le au asupra lor;

(3) În această situație, se completează stocul trupelor cu prioritate la detașamentele înaintate, la marile unități/unitățile din forțele de angajare imediată, în ordinea intrării lor în luptă, în așa fel încât la angajarea luptei de întâlnire acestea să aibă stocul trupelor complet.

Art. 233. — Pe timpul luptei de întâlnire, pe baza deciziei comandantului, șeful logisticii ia măsuri corespunzătoare pentru conducerea forțelor de logistică, dispunerea acestora și completarea stocurilor de materiale la marile unități, unități și subunități.

SECȚIUNEA a 7-a

Sprijinul logistic în acțiunea de joncțiune a forțelor

Art. 234. — Considerațiile privind sprijinul logistic sunt, în principiu, aceleași ca pentru operația ofensivă, cu particularitatea că, pe lângă luarea în calcul a necesităților referitoare la acțiunea de joncțiune a propriei forțe, comandantul trebuie să ia în calcul necesitatea susținerii logistice a forței cu care urmează să realizeze joncțiunea.

SECȚIUNEA a 8-a

Sprijinul logistic pe timpul retragerii

Art. 235. — Sprijinul logistic al trupelor pe timpul retragerii este influențat de următorii factori:

- desfășurarea acțiunilor sub presiunea inamicului;
- timpul scurt la dispoziție;
- complexitatea acțiunilor de luptă desfășurate de forțele luptătoare;
- executarea retragerii pe fronturi largi;
- consumurile mari de materiale necesare retragerii, în special la muniții, carburanți-lubrifianți și materiale de geniu.

Art. 236. — Pentru asigurarea retragerii, la unitățile/subunitățile de acoperire și la ariergărzi se creează stocuri suplimentare la muniții și materiale de geniu, cu prioritate.

Art. 237. — Marile unități, unitățile, subunitățile și formațiunile de logistică se deplasează către înapoi în fața forțelor principale, o parte rămânând însă în cadrul forțelor de acoperire și ariergărzilor, pentru sprijinul logistic al acestora pe timpul retragerii.

Art. 238. — (1) Marile unități, unitățile, subunitățile și formațiunile de logistică ale forțelor principale se retrag și se dispun în raioane stabilite la distanțele prevăzute pentru apărare.

(2) Cele care nu sunt necesare pentru asigurarea nemijlocită a operației se retrag din timp în raioane fixate, concomitent cu evacuarea tehnicii deteriorate, a răniților și bolnavilor.

(3) Tehnica de luptă și materialele ce nu pot fi evacuate se distrug sau rămân neoperative.

Art. 239. — Medicamentele și materialele sanitare ce nu pot fi evacuate se marchează și sunt lăsate pe câmpul de luptă fără a fi distruse.

Art. 240. — Subunitățile care execută contraatacuri sau acțiuni de hărțuire a adversarului se asigură cu mijloace și materiale necesare, în funcție de valoarea forțelor, caracterul și durata misiunilor acestora.

CAPITOLUL VI
**Particularitățile sprijinului logistic
 acordat forțelor aeriene și navale**

SECȚIUNEA 1

Particularitățile sprijinului logistic acordat forțelor aeriene

Art. 241. — Logistica forțelor aeriene este parte integrantă a logisticii Armatei României și o componentă de bază a forțelor aeriene, cu structuri specifice la toate nivelurile ierarhice, specializată în selectarea, coordonarea și eșalonarea resurselor și a priorităților în domeniul logistic, având rolul de asigurare a structurilor de comandă-control-execuție, supraveghere aeriană și avertizare timpurie și de luptă, cu resursele materiale necesare la locul, momentul și pe perioada solicitată în scopul îndeplinirii cu succes a operațiilor aeriene.

Art. 242. — (1) Planificarea, organizarea și execuția sprijinului logistic în operațiile aeriene trebuie să se efectueze având la bază următoarele principii, astfel:

a) *unicitatea organizării sprijinului logistic* se materializează prin faptul că organizarea sprijinului logistic al operației aeriene este unică, în scopul de a garanta permanența funcționării acestuia și necesitatea adaptării lui la diferite situații din teatrul de operații;

b) *unitatea de acțiune* — conducerea și sprijinul logistic al operației aeriene sunt inseparabile deoarece constituie părți componente ale manevrei unice de forțe și mijloace;

c) *coerența economiei de forțe* — este necesar ca sprijinul logistic să se integreze armonios în organizarea generală a forțelor; pentru ca modulul logistic să sprijine acțiunea modulului de luptă, trebuie să fie disponibil în orice moment, să fie flexibil, să facă față oricăror cerințe de sprijin al modulului de luptă;

d) *modularitatea structurilor și resurselor* permite satisfacerea rapidă a diferitelor nevoi generate de varietatea situațiilor din teatrul de operații și înscrierea în timpul de sprijin logistic necesar;

e) *flexibilitatea logisticii* presupune eliminarea existenței unei scheme rigide de dispunere a elementelor de suport logistic; recurgerea, în cadrul acestui principiu, la externalizarea unor servicii de sprijin logistic trebuie să răspundă imperativelor de disponibilitate, suplețe, reactivitate și reversibilitate și să nu îngreuneze în niciun fel îndeplinirea misiunilor forțelor aeriene;

f) *interoperabilitatea* — presupune ca structurile logistice și sistemul informatic al acestora să fie interoperabile atât la toate nivelurile categoriilor de forțe, cât și cu cele ale armatelor cu care se intră într-o coalitție în teatrele de operații;

g) *anticiparea logistică* — organizarea unui modul logistic și definirea resurselor componente ale acestuia; nu poate fi proiectată fără anticiparea resurselor și serviciilor-suport necesare sprijinului logistic al operațiilor aeriene, în timpul și locul cerut de aceasta; pentru aceste nevoi, sistemul de sprijin logistic trebuie să fie capabil să își concentreze efortul pe acele acțiuni care presupun o adaptare a deciziei logisticienilor pe măsura derulării rapide a etapelor operației, recunoscute sub denumirea de „decizii din mers”;

h) *sprijinul eșalonului subordonat de către eșalonul superior* — izvorăște din necesitatea ca eșalonul superior să asigure toate condițiile de care are nevoie eșalonul inferior pentru desfășurarea operațiilor aeriene cu succes;

i) *unicitatea și centralizarea resurselor de întreținere* — pentru ducerea unei operații aeriene atât pe teritoriul național, cât și în teatrul de operații, resursa logistică trebuie să fie unică.

(2) Când operația aeriană are loc în bloc multinațional, se cer respectate principiile:

- a) responsabilității;
- b) asigurării multinaționale;
- c) cooperării;
- d) coordonării;
- e) transparenței.

SECȚIUNEA a 2-a

Particularitățile sprijinului logistic acordat forțelor navale

1. Sprijinul logistic al forțelor navale în operații naționale

Art. 243. — Logistica forțelor navale reprezintă un complex de măsuri și activități organizate și desfășurate într-o concepție unitară în scopul asigurării forțelor participante la operație cu tehnica, materialele, produsele, ansamblele, subansamblele și piesele de schimb, precum și prestările de servicii necesare, în cantitățile și locurile stabilite.

Art. 244. — Factorii specifici care influențează logistica forțelor navale în operație/luptă sunt:

- a) situația operativă din zona de acțiune;
- b) compunerea de luptă și înzestrarea marilor unități/unităților din organică sau primite ca întărire;
- c) grupările/grupurile de nave ce se constituie și concepția folosirii lor în operație;
- d) caracterul eterogen al înzestrării cu tehnică a marilor unități/unităților de nave sub aspectul autonomiei și consumurilor de produse și materiale;
- e) posibilitățile limitate de acces la mare și fluviu, îndeosebi în zona lagunară și în Delta Dunării;
- f) dispunerea neuniformă a surselor de aprovizionare de teritoriu în cadrul zonei de acțiune, dezvoltarea mare a zonei de acțiune la fluviu și altele.

Art. 245. — Logistica forțelor navale se realizează diferențiat pentru marile unități/unitățile de nave, prezentând un pronunțat caracter zonal, iar pentru unitățile de uscat, aceasta este organizată și se desfășoară în principiu după regulile stabilite pentru forțele terestre.

Art. 246. — Aprovizionarea marilor unități/unităților forțelor navale se realizează prin structurile logistice subordonate Bazei navale.

Art. 247. — (1) Susținerea logistică a forțelor în sistem zonal este realizată de către Baza navală.

(2) În operația întrunită, în funcție de situația operativă/tactică din zona de acțiune a forțelor navale, de concepția de folosire a forțelor, Baza navală funcționează în raionul de dislocare permanentă sau se redislocă în alte raioane.

(3) În cazul redislocării, componentele terestre ale Bazei navale se dispun în raioane care trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- a) să fie în apropierea raioanelor de refacere a capacității de luptă a navelor;
- b) să ofere posibilitatea de staționare în siguranță a navelor, indiferent de condițiile hidrometeorologice;
- c) să poată beneficia de măsurile necesare de asigurare de luptă luate de forțele luptătoare;
- d) să permită conducerea lor de la punctul de comandă al Bazei navale.

Art. 248. — Pentru asigurarea continuității logisticii grupărilor/grupurilor de nave la ordin, Baza navală poate organiza și pregăti puncte/raioane de refacere a capacității de luptă a navelor la litoral/pe fluviu, cu spații la uscat sau pe mijloace plutitoare, care cuprind forțe și mijloace pentru pregătirea și ambarcarea rachetelor, torpilelor, minelor, executarea unor reparații la nave, strângerea, trierea și evacuarea răniților și bolnavilor, precum și stocuri de materiale pentru completarea consumurilor și pierderilor.

Art. 249. — Subunitățile și formațiunile Batalionului de infanterie marină ce acționează în Delta Dunării se dispun, de regulă, tot în două raioane:

- a) un raion în afara deltei, unde se dispune majoritatea mijloacelor de transport auto;
- b) un raion în apropierea forțelor luptătoare, unde se dispun depozitele de materiale, ambarcate pe mijloace plutitoare sau pe uscat.

Art. 250. — (1) Stocul trupelor, corespunzător mării unități de nave, se constituie și se păstrează în depozitele Bazei navale, repartizat în funcție de misiunile de aprovizionare ce le are de îndeplinit, iar cel al unităților de nave, la bordul navelor.

(2) La nave, completarea stocurilor de produse și materiale se execută de regulă la 2—4 zile, în funcție de autonomia navei, misiunile primite și gradul de completare.

Art. 251. — (1) Transporturile de materiale se execută de regulă cu mijloace din dotarea Bazei navale.

(2) Pentru efectuarea unor transporturi ce depășesc posibilitățile Bazei navale, se utilizează, la cerere și în condițiile legislației în vigoare, mijloace de transport de la operatorii economici autorizați.

Art. 252. — Transporturile logistice navale și mixte auto și navale se organizează de către Baza navală.

Art. 253. — Asigurarea tehnică a marilor unități/unități de nave cuprinde totalitatea măsurilor ce se iau în scopul asigurării funcționării sigure, neîntrerupte și în parametri optimi a navelor, armamentului și tehnicii, a evacuării și reparării tehnicii avariate.

Art. 254. — Principalele activități care se execută în cadrul asigurării tehnice sunt:

- a) întreținerea navelor, tehnicii și armamentului de la bord;
- b) verificarea și pregătirea pentru lansare a rachetelor, torpilelor și minelor;
- c) demagnetizarea navelor;
- d) andocări și ridicări pe cală;
- e) pregătirea și reglarea armamentului;
- f) evacuarea navelor și tehnicii avariate.

Art. 255. — (1) La bordul navelor, după acordarea primului ajutor medical, răniții și bolnavii se pregătesc pentru evacuare.

(2) Evacuarea se execută cu nave specializate și nespecializate din cadrul detașamentelor de salvare-avarii, nave de luptă sau elicoptere.

(3) La litoral/fluviu, în locuri favorabile, de regulă în punctele/raioanele de refacere a capacității de luptă, se organizează puncte de primire, triaj și evacuare.

(4) La realizarea asigurării medicale, pe lângă formațiunile medicale din compunerea forțelor navale participă și forțe de protecție, precum și din rețeaua teritorială.

Art. 256. — Conducerea logisticii forțelor navale și a marilor unități/unităților de nave se realizează de la punctul de comandă de bază sau rezervă.

Art. 257. — (1) Dispozitivul logistic al mării unități/unității se adoptă în funcție de situația operativă, hotărârea comandantului, starea și dezvoltarea căilor de comunicație, posibilitățile logistice ale zonei și condițiile oferite de teren.

(2) Dispozitivul logistic al marilor unități/unităților din compunerea forțelor navale trebuie să asigure:

- a) concentrarea efortului logistic pe direcțiile unde efortul operativ este mai mare;
- b) stabilitate în funcționare, manevră rapidă și în ascuns a elementelor sistemului logistic pentru realizarea unei susțineri logistice operative;
- c) vulnerabilitate redusă împotriva armelor de nimicire în masă și mijloacelor incendiare;
- d) folosirea judicioasă a căilor de comunicație;
- e) conducerea fermă și neîntreruptă.

2. Sprijinul logistic al forțelor navale în operații multinaționale

Art. 258. — Sprijinul logistic se desfășoară pe baza unui plan, corelat cu planul de operații al comandantului Forței maritime multinaționale, pentru a finaliza cu succes misiunea încredințată.

Art. 259. — Comandantul forței multinaționale poate avea controlul asupra alocării propriilor resurse și realizării sprijinului logistic al unităților subordonate pentru a conduce forțele și mijloacele subordonate.

Art. 260. — (1) Planificarea se execută de regulă pe baze multinaționale, prin diferite metode și procedee.

(2) Planificarea logistică va cuprinde și acordurile oficiale între participanți și stabilirea de responsabilități clare pentru derularea eficientă a planurilor elaborate.

Art. 261. — Grupările navale sunt alcătuite în general din nave de clase și tipuri diferite, ale unor națiuni diferite, astfel încât pe mare sprijinul logistic este asigurat de către nave specializate aparținând mai multor marine, aflate la dispoziția comandantului grupării.

Art. 262. — Ca element de bază, concepția de execuție a sprijinului logistic trebuie să corespundă condițiilor misiunii, să fie îndeajuns de flexibilă pentru a facilita modurile diferite de abordare a problemei logistice de către națiunile Forței maritime multinaționale, să beneficieze de avantajele oferite de mijloacele acestora și să demonstreze că oferă beneficii atât națiunilor contribuitoare, cât și Alianței.

Art. 263. — Logistica operațiilor maritime multinaționale cuprinde următoarele componente:

a) *aprovizionarea* cuprinde procesul de primire, depozitare, distribuire și reprovizionare cu muniții, alimente, combustibili și alte materiale pentru desfășurarea operațiilor; este de regulă o responsabilitate națională, dar în cazul utilizării unor resurse comune, comandantul Forței maritime multinaționale este dator, prin organele sale logistice, să coordoneze și să dirijeze întregul proces;

b) *întreținerea și repararea* — având în vedere necesitatea executării reparațiilor periodice la nave și aeronave, comandantul forțelor multinaționale trebuie să ia în considerație acest aspect în planificarea operației; deși unele dintre revizii și reparații se pot executa în marea liberă, cu mijloacele bordului sau ale navelor specializate, se recomandă ca pentru realizarea unei eficiențe maxime lucrările de întreținere complexe să se execute în porturi sau baze special destinate, pentru diferite perioade de timp, în funcție de amploarea lor;

c) *transportul* cuprinde metodele, procedeele, forțele și mijloacele necesare deplasării în afara și în interiorul teatrului de operații a unităților, personalului, echipamentelor și materialelor. Utilizarea eficientă a mijloacelor de transport este o îndatorire principală a Comandamentului logistic multinațional și a celui operațional;

d) *asigurarea tehnică* presupune construirea și întreținerea facilităților, întreținerea și repararea tehnicii și mijloacelor de luptă; este o funcție națională, dar, în cazul unei coaliții, se recomandă membrilor acesteia să își asigure servicii tehnice reciproce în caz de urgență sau să contribuie direct la asigurarea sprijinului în domeniu pentru asigurarea eficienței generale a grupării;

e) *sprijinul medical* — în teatrul de operații este o responsabilitate comună a națiunilor și a comandantului Forței maritime multinaționale; tratamentele curente și acordarea primului ajutor sunt responsabilități naționale, dar responsabilitatea evacuării răniților și bolnavilor și a tratamentului celor mai grav afectați revine comandantului forțelor multinaționale; după evacuarea răniților în spitalele organizate în teatru, națiunile vor efectua aranjamentele necesare pentru repatrierea lor; date fiind condițiile în care se asigură sprijinul medical, personalul unităților de profil trebuie să aibă în vedere eventualele probleme de ordin religios și cultural ale participanților la operațiile multinaționale, pentru acordarea unui tratament corespunzător;

f) *alte servicii* cuprind sprijinul administrativ și de personal pentru menținerea în stare operațională a forțelor, rezolvarea problemelor de ordin juridic, hrănirea și cazarea personalului, recreere, înmormântare, poșta și serviciu religios; asigurarea acestor servicii este o responsabilitate națională, dar comandantul Forței maritime multinaționale trebuie să le

coordoneze atunci când rezolvarea în timp util a unor asemenea funcții mărește eficiența grupării.

Art. 264. — La baza organizării logisticii forțelor maritime multinaționale stau doi factori principali:

a) *responsabilitatea comună* — în același timp și principiu al logisticii multinaționale, prevede responsabilitatea colectivă a alianței și a națiunilor pentru sprijinul logistic al operațiilor maritime multinaționale; doctrina logistică a NATO prevede reguli pentru cooperarea dintre națiuni și dintre acestea și Alianță.

b) *sprijinul logistic colectiv*, necesar pentru asigurarea unui flux continuu de materiale și mijloace pe liniile de aprovizionare și între structurile sistemului logistic, asigurarea necesarului de materiale pentru ducerea operațiilor de către forțele maritime multinaționale și micșorarea cheltuielilor structurilor logistice naționale; principiul logisticii colective prevede participarea tuturor națiunilor la asigurarea sprijinului logistic comun pentru forțele maritime multinaționale, prin împărțirea cheltuielilor sau prin punerea la dispoziția grupărilor navale a facilităților de care dispun: mijloace de transport și depozitare, combustibili și lubrifianti, nave petroliere, atelier sau logistice, unități medicale, elicoptere etc.

Art. 265. — Metodele pentru execuția logisticii comune în operațiile maritime multinaționale, utilizate individual sau combinate cu altele, sunt:

a) *rol specializat*, care beneficiază de avantajele oferite de logistica fiecărei națiuni în așa fel încât să servească interesele Forței maritime multinaționale; o națiune acceptă responsabilitatea de a prelua și asigura o anumită categorie de servicii sau materiale;

b) *unități multinaționale integrate de sprijin logistic*, alcătuite din subunități specializate ale mai multor națiuni; se folosesc atunci când există posibilitatea ca o națiune să ofere nucleul unității și structura de comandament a acesteia, fiind întărită sau completată ulterior cu subunități din alte națiuni;

c) *elemente de sprijin național*, dislocate în afara teatrului de operații, care constituie poziții intermediare între națiunile participante și forțele acestora din grupările multinaționale și a căror activitate este coordonată cu concepția operației și organizarea sprijinului logistic al comandamentelor multinaționale, ele având ca principal obiect de activitate aprovizionarea cu materiale specifice fiecărei națiuni;

d) *asigurarea logistică națională*, respectiv folosirea unităților, facilităților, materialelor și serviciilor de către fiecare națiune în parte;

e) *resurse comune* — o anumită cantitate de materiale, provizii sau servicii puse de către națiuni sub controlul comandamentului multinațional pentru folosire în comun.

Art. 266. — Sprijinul logistic al grupărilor navale se caracterizează prin:

a) *flexibilitate*, implicând un nivel adecvat asigurării Forței maritime multinaționale, oportunitatea sprijinului, modalitatea de transport a echipamentului, includerea planurilor de sprijin logistic în planurile de operații, asigurarea comandantului forței cu autoritatea necesară de a aloca și redistribui mijloacele și materialele logistice, conform situației operaționale;

b) *mobilitate*, asigurată de un număr suficient de mijloace de transport aerian și naval și de infrastructura necesară;

c) *standardizare*, cu influență directă asupra eficacității militare, în domeniile echipamentului, metodelor și procedurilor de sprijin;

d) *sprijinul națiunii gazdă*, crucial pentru susținerea tuturor categoriilor de forțe;

e) *asigurarea mijloacelor consumabile la un nivel suficient pentru ducerea acțiunilor*;

f) *folosirea infrastructurii naționale și multinaționale, acolo unde este cazul*;

g) *cooperarea și coordonarea acțiunilor cu cele ale agențiilor civile, pentru utilizarea resurselor comerciale și industriale*.

Art. 267. — Comandantul Forței maritime multinaționale are ca responsabilitate organizarea unui sistem de sprijin logistic coerent, stabil și multifuncțional, adecvat situației din teatrul de operații.

Art. 268. — Sistemul logistic multinațional cuprinde:

a) *forțe și mijloace navale, respectiv nave pentru aprovizionarea cu combustibili, muniție, hrană, piese de schimb; nave atelier și nave spital; navele se pot afla sub controlul operațional sau tactic al comandantului Forței maritime multinaționale, care are în subordine un ofițer coordonator logistic al acesteia, ajutat de mai mulți ofițeri care coordonează sprijinul logistic al grupurilor tactice*;

b) *forțe și mijloace de sprijin la uscat: locuri de ancorare, porturi, baze și unități logistice; organizarea sprijinului la uscat este responsabilitatea comandantului forțelor operative multinaționale întrunite*;

c) *mijloace de sprijin naționale, destinate transportului de pasageri, poștă și încărcătură, muniții, piese de schimb și combustibili speciali*.

Art. 269. — Pentru a asigura eficiența operațiilor maritime multinaționale, este necesar ca toți participanții să înțeleagă și să aplice doctrina logistică a coaliției, să cunoască posibilitățile unităților de sprijin logistic, procedeele standard de operare, terminologia și metodele de calcul stabilite la nivelul forțelor multinaționale.

Art. 270. — Structurile logistice din subordinea comandantului Forței maritime multinaționale trebuie:

a) să identifice materialele necesare aprovizionării și serviciile solicitate de către forțele naționale, care pot fi asigurate de forțele altei națiuni din cadrul coaliției;

b) să stabilească modalitatea prin care comandantului forțelor multinaționale i se asigură transferul asupra mijloacelor logistice naționale, condițiile și perioada în care acesta își exercită autoritatea asupra lor;

c) să stabilească responsabilitățile la nivelul grupării și metodele de acordare a sprijinului logistic dintre națiuni;

d) să cunoască situația mijloacelor logistice de la bazele logistice naționale până la unitățile înaintate;

e) să asigure compatibilitatea comunicațiilor în cadrul sistemului logistic.

Art. 271. — (1) Sprijinul de litoral este esențial în desfășurarea aprovizionării cu materiale din toate categoriile a Forței maritime multinaționale.

(2) Prin bazele de la uscat se asigură depozite și facilități portuare.

(3) Mărfurile și serviciile pot fi contractate și din sectorul privat, cu ajutorul HN, al cărui sprijin este încorporat în centre logistice înaintate.

(4) O atenție deosebită se acordă procurării și stocării materialelor pentru forța maritimă, respectându-se principiile suficienței și oportunității, dar fără a se depozita stocuri mult mai mari decât nevoile.

(5) Sprijinul națiunii gazdă reduce de regulă transportul materialelor necesare.

(6) La uscat se organizează, pentru operațiile maritime multinaționale de amploare, un Centru logistic multinațional întrunit/Multinational Joint Logistic Centre — MJLC, sub coordonarea compartimentului logistic al Comandamentului multinațional întrunit din teatrul de operații.

(7) Misiunea MJLC este de a coordona sau controla activitățile logistice ale organizației militare de care aparține; centrul asigură mijloacele logistice necesare comandamentului și coordonează sprijinul logistic oferit de fiecare categorie de forțe, elementele de sprijin național, HN, alte agenții sau organizații.

(8) Prin acest centru se coordonează implementarea acordurilor de înțelegere între diferitele organizații și națiuni și se stabilesc metodele de asigurare a sprijinului logistic.

(9) Un asemenea centru este alcătuit din compartimente cu responsabilități privind: transporturile în teatrul de operații, lucrările de geniu și de întreținere a facilităților, contractările, asigurarea medicală și coordonarea sprijinului HN.

Art. 272. — (1) Procesul de activare a unui Centru logistic multinațional cuprinde mai multe faze, începe odată cu identificarea situației de criză și se încheie cu elaborarea documentelor de conducere a sprijinului logistic:

a) elaborarea concepției de sprijin logistic, care vizează verificarea planurilor logistice existente, actualizarea sau modificarea, după caz, a acestora; elaborarea cerințelor logistice imediate și analiza posibilităților de rezolvare a acestora, recunoașterea locurilor destinate desfășurării activităților logistice; revederea acordurilor sau a memorandumurilor de înțelegere cu națiunea gazdă și efectuarea demersurilor necesare pentru revederea acestora și încheierea acordurilor tehnice; identificarea resurselor și a aspectelor care împiedică desfășurarea în bune condiții a sprijinului logistic; revederea ofertelor naționale și evaluarea posibilităților de coordonare a asigurării logistice;

b) rezolvarea problemelor legate de dislocarea Centrului logistic multinațional; se stabilesc locurile de amplasare a statului major și centrelor avansate și înaintate, echipamentele necesare, contribuțiile naționale cu personal și tehnică, metodele și procedeele utilizate pentru sprijin, cerințele financiare și modalitatea de soluționare a acestora;

c) finalizarea problemelor de personal și echipament; totodată, se rezolvă problemele privind aprovizionarea continuă a forțelor, se semnează acordurile logistice bilaterale și comune, se antrenează statele majore prin exerciții și se desfășoară conferințele logistice;

d) elaborarea documentelor de planificare și coordonare, finalizarea planurilor logistice, stabilirea datelor de începere a operațiilor.

(2) În subordinea Centrului logistic multinațional se pot afla unul sau mai multe centre avansate/înaintate de sprijin logistic.

(3) Centrul avansat de sprijin logistic trebuie:

a) să aibă acces la un port și un aeroport de capacitate mare;

b) să aibă o poziție sigură față de zona de operații, dar nu în imediata apropiere a acestora sau a zonelor de conflict;

c) să fie capabil să mânuiască, să depoziteze și să expedieze carburanți-lubrifianți, provizii, muniție și echipament medical;

d) să aibă posibilități de acordare a sprijinului medical pentru triajul, tratamentul și internarea răniților, până când aceștia se pot întoarce în serviciu sau sunt evacuați de către națiuni;

e) să aibă mijloace specializate în evacuarea aero-medicală;

f) să dispună de șantiere navale pentru reparațiile curente și de avarii ale navelor.

(4) Centrul înaintat de sprijin logistic constituie o punte de legătură între Centrul avansat de sprijin logistic și navele aflate în mare, care trebuie:

a) să fie stabilit într-o poziție care să-i permită recepționarea și expedierea pe calea aerului a materialelor, inclusiv a munițiilor, primite de la Centrul avansat de sprijin logistic sau de la națiuni;

b) să aibă posibilități de sprijin medical, în spitale, pentru a tria răniții, pentru a le oferi condiții de stabilizare a situației medicale și pentru a-i interna până când se pot întoarce în serviciu sau până când vor fi evacuați.

(5) Cele două categorii de centre se activează la ordinul comandantului Centrului logistic multinațional și nu se subordonează unul altuia, dar lucrează într-o strânsă cooperare.

Art. 273. — Sprijinul de durată. Asigurarea logistică îndelungată a forțelor proprii și a celor cu care se cooperează este un atribut important al puterii maritime.

Art. 274. — (1) Sprijinul extern. Folosirea organizațiilor neguvernamentale, antreprenorilor civili și a diferitelor agenții ale națiunii gazdă mărește capacitatea logistică a Forței maritime multinaționale; aceste agenții și mecanismele necesare coordonării lor pot fi incluse în planurile logistice pentru a asigura modul cel mai eficient de utilizare a lor.

(2) Comandantul Forței maritime multinaționale statuează regulile privind stabilirea de relații cu aceste agenții și modul de reziliere a contractelor sau de încetare a colaborării; el trebuie să aibă în vedere problemele legale, financiare, tehnice și administrative în cazul încheierii contractelor, pentru a preveni orice probleme nedorite la plecarea din teatrul de operații.

(3) Comandantului Forței maritime multinaționale i se poate acorda autoritatea de a realiza aranjamentele logistice pentru întreaga forță sau numai pentru anumite unități din subordine, în funcție de aprobarea națiunilor participante.

Art. 275. — Sprijinul acordat altor organizații este o acțiune specifică operațiilor umanitare, când o forță maritimă multinațională poate alocă o parte din resursele sale logistice unor organizații guvernamentale sau nonguvernamentale; autorizarea comandantului și asigurarea finanțării sunt, deopotrivă, responsabilități naționale și multinaționale.

Art. 276. — (1) Rotația/rularea forțelor. Deși navele de luptă și auxiliare au capacitatea de a rămâne în teatrul de operații perioade de timp îndelungate, în funcție de sprijinul logistic acordat, ele vor fi periodic înlocuite; acest proces duce la sporirea numărului de nave în grupare și are ca scop menținerea unui înalt grad de pregătire și reacție a forțelor.

(2) Rularea poate fi limitată de condițiile operaționale și echivalente dese schimbări generate de disponibilitatea navelor și echipamentelor; procesul este coordonat de către comandantul Forței maritime multinaționale, cu sprijinul comandanților componentelor maritime naționale.

Art. 277. — (1) Reaprovizionarea pe mare se execută în scopul de a permite unităților navale/grupărilor să rămână în raionul operațiilor militare o perioadă mai mare de timp decât cea dată de caracteristicile și posibilitățile navelor, prin asigurarea combustibilului, apei, munițiilor și a altor materiale necesare de la mijloacele de sprijin logistic, folosind sisteme standardizate de transfer și recepție a acestora.

(2) Factorii care influențează reaprovizionarea pe mare sunt:

a) cererile unităților navale/grupărilor;

b) mijloacele de transport al materialelor avute la dispoziție;

c) cantitatea de combustibili existentă în stocuri la bordul navelor de sprijin logistic;

d) existența sistemelor standardizate de transfer-recepție;

e) cunoașterea terminologiei, metodelor și procedurilor de lucru NATO;

f) condițiile hidrometeorologice în raionul destinat realimentării navelor de luptă;

g) acordurile la nivel NATO pentru reglementarea aspectelor financiare.

(3) Reaprovizionarea pe mare se poate executa cu: nave de luptă: distrugătoare, fregate; nave auxiliare: nave de transport personal, nave de transport muniții, nave de sprijin logistic, tancuri petroliere, nave-atelier, nave-spital etc.; nave comerciale înzestrate cu mijloace standard; elicoptere.

(4) Ca modalități de execuție pot fi utilizate:

a) aprovizionarea pe verticală cu elicopterele;

b) realimentarea cu combustibil, folosind cuple și furtunuri compatibile;

c) realimentarea cu materiale, folosind sistemul standardizat de transfer materiale;

d) transportul de poștă.

Art. 278. — Statutul forțelor definește obligațiile legale și drepturile Forței maritime multinaționale într-un anumit stat/națiune gazdă și poate influența considerabil acțiunile acesteia; atunci când este necesară semnarea unui asemenea statut, fiecare națiune participantă cu forțe la operația maritimă multinațională trebuie să fie inclusă în acesta sau în memorandumul de înțelegere ori să încheie înțelegeri separate cu națiunea gazdă.

CAPITOLUL VII

Sprijinul logistic acordat celorlalte forțe din sistemul național de apărare, de ordine publică și siguranță națională

Art. 279. — (1) Sprijinul logistic pentru celelalte forțe din sistemul național de apărare, de ordine publică și siguranță națională se realizează prin organele proprii, precum și prin grija organelor militare teritoriale și ale administrației publice locale.

(2) În anumite situații, acestea pot fi sprijinite logistic de marile unități/unități ale armatei, în funcție de locul și rolul lor în dispozitivul operativ, misiunile ce le au de îndeplinit, existentul de materiale în depozitele de campanie ale marilor unități/unităților cărora li se subordonează și existentul de materiale în depozitele proprii sau în sursele puse la dispoziție de către organele militare teritoriale și cele ale administrației publice locale.

Art. 280. — (1) Sprijinul logistic al celorlalte forțe din sistemul național de apărare, care intră în subordinea marilor unități/unități ale armatei și, temporar, duc acțiuni de luptă în cadrul grupării de angajare imediată, se realizează de către eşaloanele superioare ale acestora și, la cerere, în funcție de posibilități, de către eşaloanele cărora le sunt subordonate temporar.

(2) La ieșirea din subordinea mării unități/unității, li se asigură, de regulă, stocurile pe care le-au avut în momentul subordonării.

(3) Celelalte forțe din sistemul național de apărare, care acționează într-o fâșie independentă sau în adâncimea dispozitivului, se aprovizionează cu materiale, prin grija organelor proprii, a organelor militare teritoriale și ale administrației publice locale.

Art. 281. — Ratele de consum la muniții, carburanți—lubrifianți și bunuri cu specific militar se stabilesc de comandantul mării unități/unității în cadrul căreia acționează.

Art. 282. — (1) Transporturile logistice necesare celorlalte forțe din sistemul național de apărare se execută cu mijloace din dotarea acestora, precum și cu cele puse la dispoziție de către organele militare teritoriale și ale administrației publice locale.

(2) La cerere, în funcție de posibilități, transporturile se pot desfășura și cu mijloacele marilor unități/unităților cărora li se subordonează temporar.

(3) Pentru executarea transporturilor, celelalte forțe din sistemul național de apărare folosesc căile de comunicație ale mării unități/unității în subordinea căreia acționează sau alte căi de comunicație din zonă destinate în acest scop de comandantul respectiv.

Art. 283. — Stabilirea raioanelor de dispunere a unităților, subunităților și formațiunilor de logistică ale celorlalte forțe din sistemul național de apărare, în cadrul zonei logistice, se face de către comandantul mării unități/unității în a cărei fâșie acționează, la propunerea șefului structurii logistice.

Art. 284. — Unitățile și subunitățile din compunerea celorlalte forțe din sistemul național de apărare ce sunt incluse în forțele de supraveghere și avertizare timpurie realizează stocuri de materiale la nivelul eşaloanelor din compunerea acestor forțe, iar pe timpul ducerii acțiunilor de luptă folosesc aceleași surse de aprovizionare.

Art. 285. — Organele de conducere logistică ale marilor unități/unităților armatei trebuie să cunoască permanent posibilitățile logistice ale unităților, subunităților și formațiunilor din compunerea celorlalte forțe din sistemul național de apărare și să mențină legătura neîntreruptă cu acestea, cu organele militare teritoriale și cu organele administrației publice locale, pentru a se informa și a rezolva toate problemele privind sprijinul logistic.

CAPITOLUL VIII

Elementul de sprijin național

SECȚIUNEA 1

Noțiuni fundamentale

Art. 286. — (1) *Elementul de sprijin național/National Support Element* — NSE este structura independentă de nivel operațional, componentă a teatrului de operații situat în afara teritoriului național, care materializează linia a treia de sprijin logistic a forțelor românești dislocate în acest teatru de operații.

(2) NSE asigură sprijinul de natură logistică, juridică, financiară, administrativă și/sau de personal al reprezentanțelor României la comandamentele militare internaționale și al personalului din Ministerul Apărării, care încadrează funcții în cadrul acestor comandamente.

Art. 287. — Nivelul operativ, corespunzător liniei a treia de sprijin logistic, este destinat administrării zonei de comunicații și susținerii forțelor la nivelul teatrului de operații, potrivit planului operației și priorităților stabilite de comandantul Forței multinaționale.

Art. 288. — Nivelul operativ de sprijin logistic are următoarele componente: sprijinul operației de primire, staționare temporară, continuare a deplasării forțelor și integrarea acestora în structurile de teatru, potrivit planului operației; dezvoltarea și administrarea infrastructurii la nivelul teatrului de operații; managementul și distribuția resurselor logistice; contractarea de produse și servicii; managementul mișcării și transporturilor.

SECȚIUNEA a 2-a

Concepte generale privind proiectarea Elementelor de sprijin național

Art. 289. — *Elementele de sprijin național/National Support Elements* — NSEs sunt structuri cu caracter întrunit, destinate susținerii componentelor terestră și aeriană ale contingentelor naționale ale României, cu rol esențial în realizarea desfășurării, rotirii și, respectiv, a evacuării strategice a forțelor românești în/din teatrele de operații situate în afara teritoriului național.

Art. 290. — La înființarea NSE se au în vedere:

a) încheierea unor acorduri de sprijin logistic reciproc cu celelalte structuri logistice multinaționale ce acționează în teatru;

b) amenajarea unor capacități de depozitare de dimensiuni moderate, în funcție de necesarul de resurse materiale al forțelor dislocate;

c) necesitatea existenței unor ofițeri de legătură în punctele de îmbarcare-debarcare și alte zone de interes;

d) asistența de specialitate în domeniul logistic și accesul la bazele de date ale Centrelor logistice multinaționale;

e) implicarea unităților multinaționale logistice integrate și a unităților multinaționale medicale integrate;

f) utilizarea unor elemente de infrastructură de telecomunicații;

g) utilizarea unor furnizori locali de servicii logistice privind manipularea mărfurilor, facilități de depozitare, furnizarea de utilități.

Art. 291. — Instalarea NSE în teatrul de operații comportă următoarele faze:

a) analiza concluziilor rezultate în urma executării recunoașterilor strategice;

- b) analiza statului de organizare;
- c) elaborarea variantelor de instalare;
- d) elaborarea studiului de fezabilitate și alegerea variantei optime de instalare.

Art. 292. — În cadrul procesului de înființare a NSE al reprezentanțelor României la comandamentele militare internaționale și al personalului din Ministerul Apărării care încadrează funcții în cadrul acestor comandamente se vor avea în vedere:

- a) precizarea detaliilor privind reprezentanța, personalul și comandamentul militar internațional în care acesta își desfășoară activitatea;
- b) analiza statului de organizare al acestor structuri;
- c) precizarea misiunilor specifice elementului;
- d) elaborarea cerințelor, potrivit misiunilor;
- e) selectarea funcționalităților pe care urmează să le îndeplinească;
- f) gruparea funcționalităților selectate și proiectarea structurii;
- g) identificarea personalului care urmează să încadreze funcții în cadrul NSE.

SECȚIUNEA a 3-a

Organizarea și funcționarea NSE

Art. 293. — (1) O structură flexibilă a NSE se realizează prin proiectarea din timp a unor module funcționale standardizate, capabile să îndeplinească toate funcționalitățile specifice.

(2) Structura generică prezintă două categorii de module funcționale:

- a) module funcționale de management;
- b) module funcționale de execuție.

Art. 294. — (1) Pentru asigurarea unui management coerent, în structura NSE funcționează Centrul logistic operațional, care este în măsură să monitorizeze și să coordoneze permanent activitățile de natură logistică din Zona de sprijin de spate.

(2) Centrul logistic operațional are în componență:

- a) Modulul de management logistic;
- b) Modulul de management al mișcării și transporturilor;
- c) Modulul de management al sprijinului medical;
- d) Modulul de management al serviciilor de personal;
- e) Modulul de management CIMIC;
- f) Modulul de management al sprijinului HN;
- g) Modulul de management al contractelor;
- h) Modulul de management al sprijinului de geniu de infrastructură pentru logistică.

Art. 295. — (1) Modulul funcțional de execuție cuprinde Grupul de sprijin și structurile pentru asigurarea serviciilor de personal.

(2) Dimensiunile acestor structuri specifice sunt variabile și se stabilesc în funcție de tipul și mărimea structurilor pe care le sprijină în teatrul de operații.

Art. 296. — NSE al reprezentanțelor României la comandamentele militare internaționale și al personalului din Ministerul Apărării care încadrează funcții în cadrul acestor comandamente sunt structuri destinate îndeplinirii misiunilor de sprijin de natură logistică, administrativă și de personal.

CAPITOLUL IX

Hrănirea, echiparea, cazarea, asistența medicală și acordarea indemnizației de muncă prizonierilor de război

Art. 297. — (1) Organizarea hrănirii prizonierilor de război din centrul/punctul de strângere a prizonierilor al marii unități/unității se execută prin grija șefului structurii logistice.

(2) Hrănirea prizonierilor de război se face în limita normelor stabilite pentru aceștia.

(3) Alimentația se aprovizionează din depozitele eșaloanelor superioare sau prin folosirea resurselor locale.

(4) Prepararea hranei pentru prizonieri se face separat, cu mijloace destinate acestui scop, folosind ca mână de lucru prizonierii.

Art. 298. — Echiparea prizonierilor de război se face cu echipament provenit din capturi, iar când acesta nu este în cantitate suficientă se folosește echipamentul din dotarea trupelor proprii de la care au fost scoase însemnele distinctive/epoleții, semnele de armă, petlițele, nasturii, emblemele, luându-se măsuri pentru curățarea și întreținerea celui retras de la prizonieri, în vederea refolosirii acestuia.

Art. 299. — Articolele de îmbrăcăminte și obiectele de uz personal, în totalitate, precum și căștile metalice, măștile contra gazelor și orice fel de obiecte care le-au fost date pentru protecția personală rămân în posesia prizonierilor.

Art. 300. — (1) Cazarea prizonierilor de război se face în construcții militare și civile, de regulă în baracamente izolate, în afara căilor de comunicație principale și a centrelor aglomerate, la depărtare de zona acțiunilor și obiectivelor militare, economice și de altă natură.

(2) La cazare trebuie să se țină seama de moravurile și obiceiurile prizonierilor, iar locurile de folosință individuală sau colectivă să fie ferite de umiditate, încălzite și iluminate, dotate cu cazarmament corespunzător.

(3) Prizonierii de război femei se cazează separat de prizonierii de război bărbați.

Art. 301. — (1) Asistența medicală a prizonierilor de război se organizează de medicul-șef sau de medicii din compunerea personalului administrativ al centrului/punctului de strângere a prizonierilor și al convoiului.

(2) Controlul medical al acestora se execută cel puțin o dată pe lună.

Art. 302. — (1) Prizonierii răniți sau bolnavi sunt transportați separat, organizându-se acordarea ajutorului medical pe timpul deplasării și, la nevoie, spitalizarea lor, sub pază, în orice formațiune medicală ce poate să-i trateze.

(2) Pe timpul captivității, prizonierii de război beneficiază de regimul prevăzut în convențiile internaționale în vigoare și rămân în evidența Crucii/Semilunii Roșii.

Art. 303. — Cuantumul indemnizației de muncă datorate prizonierilor de război, conform art. 62 al Convenției de la Geneva din 12 august 1949, este stabilit potrivit actelor normative în vigoare.

Art. 304. — Puterea deținătoare a prizonierilor de război este obligată să aducă la cunoștința acestora cuantumul indemnizațiilor de muncă zilnice pe care le-a fixat.

CAPITOLUL X

Sistemul informatic logistic

Art. 305. — *Sistemul informatic integrat de prelucrare a informațiilor specifice* este definit ca un ansamblu de operații, metode, procedee, mijloace tehnico-manuale, mecanice și, în special, automatizate și suporturi materiale, folosite în procesul complex de culegere, înregistrare, prelucrare, transmitere, analiză, valorificare, păstrare, fără transcrieri repetate ale datelor centralizate de la toate structurile de sprijin logistic, necesare în vederea desfășurării optime a tratării informațiilor.

Art. 306. — Sistemul informatic logistic este destinat modelării funcționale a sistemului logistic integrat pentru a acoperi următoarele arii funcționale: mișcarea, transporturile strategice, cererea de materiale, achiziția, expediția și recepția produselor, gestionarea stocurilor pe cele 5 clase de materiale, gestiunea mijloacelor fixe.

Art. 307. — În condițiile informatizării logisticii până la nivel batalion/similar, sistemul informatic funcționează cu mijloace electronice de calcul în etapele de pregătire a operației de apărare sau ofensive, când sistemul logistic funcționează în localități; acest lucru nu este posibil întotdeauna, pe timpul

ducerii operației, din cauza inexistenței tuturor condițiilor de siguranță în funcționarea calculatoarelor electronice aflate în dotarea logisticii.

Art. 308. — Sistemul informatic logistic, la nivelul categoriilor de forțe, imprimă structurilor logistice, la toate nivelurile, operativitate, siguranță, continuitate și flexibilitate.

Art. 309. — Prin construcția sa, sistemul informatic logistic trebuie să satisfacă următoarele cerințe:

- a) să fie economic;
- b) să fie ușor de utilizat;
- c) să dispună de o structură modulară;
- d) să fie flexibil și ușor de implementat;
- e) să dispună de facilități în vederea extinderii atât a softului, cât și a structurii;

f) să permită includerea programelor de evidență, mentenanță, asistență etc.;

g) să dispună de o bună documentare care să includă specificații de sistem, manuale de utilizare și manuale de operare.

Art. 310. — Rezolvarea unor probleme informaționale specifice, care necesită prelucrarea datelor și a ansamblului activităților decizionale, se bazează pe utilizarea unor pachete de programe și aplicații ce trebuie să reflecte cu fidelitate concepția de organizare, asigurare și executare a acțiunilor logistice de către marile unități și unitățile din forțele terestre, aeriene și navale, prevăzută în reglementările militare în vigoare.

Art. 311. — Programele informaționale trebuie să fie în măsură ca, prin prelucrarea și sintetizarea informațiilor existente în baza de date, să prezinte, la cerere, situații și analize exprimate sub formă alfanumerică și grafică privind:

a) necesarul și existentul în forțe logistice, mijloace de luptă, armament și muniții, tehnică și materiale, pe mari unități și unități subordonate categoriilor de forțe;

b) stocurile de muniții, carburanți—lubrifianți, alimente și echipament, pe teritoriul național, în bazele logistice și la marile unități tactice;

c) rețelele de comunicație rutiere și feroviare, pe județe, zone de operații și pe întregul teritoriu național;

d) rețelele de transport prin conducte al carburanților și al gazelor naturale;

e) conținutul sintezelor și al rapoartelor specifice, pe linia sprijinului logistic;

f) sinteze informative transmise periodic unităților și marilor unități de logistică;

g) conținutul mesajelor și al documentelor tipizate utilizate pentru conducerea sprijinului logistic;

h) conținutul documentelor operative elaborate, asigurarea transmiterii acestora, integral sau în extras, către subordonați;

i) pierderile în tehnică ale marilor unități și unităților tactice în acțiunile militare duse pe timpul războiului, pe zile, luni, ani;

j) consumurile de muniții și materiale în diferite situații: ofensivă, apărare, contraatac etc. ale marilor unități și unităților tactice, pe zile, luni, ani.

Art. 312. — Sistemul informatic logistic are în vedere circuitul informațional logistic privind aprovizionarea, mentenanța și transportul bunurilor materiale, iar pentru ca acesta să fie flexibil și ușor de dezvoltat trebuie să aibă o configurație modulară.

CAPITOLUL XI

Dispoziții finale

Art. 313. — Comandanții/șefii structurilor interesate dispun măsuri specifice de organizare a studierii, cunoașterii și aplicării prevederilor prezentului regulament de către personalul din subordine în părțile care îl privesc.

Art. 314. — Anexa face parte integrantă din prezentul regulament.

*

Prezentul regulament implementează Acordul de standardizare NATO STANAG 2182, AJP-(4), Doctrina logisticii întrunite aliate, ediția a 2-a.

ANEXĂ
la regulament

GLOSAR

cu termeni operaționali specifici logisticii

TERMENUL OPERAȚIONAL	DEFINIȚIA
<i>asigurarea căilor de comunicație</i>	totalitatea activităților care cuprind: alegerea, recunoașterea și pregătirea căilor rutiere, feroviare, aeriene și navale; repararea, restabilirea, întreținerea și menținerea în stare de viabilitate a acestora, a lucrărilor de artă, aerodromurilor și instalațiilor portuare; organizarea și desfășurarea serviciului de comenduire și îndrumare a circulației; cercetarea de radiație, chimică și biologică, de pe căile de comunicație; paza și apărarea lucrărilor de artă de pe căile de comunicație
<i>axă de aprovizionare și evacuare</i>	itinerar stabilit în fâșia de acțiune a trupelor, pe care se organizează aprovizionarea trupelor, evacuarea tehnicii defecte/deteriorate, răniților, materialelor excedentare etc.
<i>captură</i>	tehnica, materialele, fondurile și bunurile de orice natură în stare de întrebuițare sau deteriorate, obținute ca urmare a operațiunilor de război, cucerite prin luptă sau abandonate de inamic
<i>cartiruire</i>	ansamblu de activități ce se execută în scopul asigurării cu terenuri, construcții și instalații specifice exploatarei, al întreținerii și reparării tehnicii și materialelor, al cazării personalului în clădiri, corturi, adăposturi, al prevenirii și stingerii incendiilor
<i>caracteristici operaționale</i>	criterii militare specifice impuse tehnicii militare sau unor instalații și echipamente pentru a răspunde unei nevoi operaționale specifice.
<i>circuit de aprovizionare</i>	traseul parcurs, mijloacele utilizate și structurile implicate în realizarea aprovizionării și transporturilor

TERMENUL OPERAȚIONAL	DEFINIȚIA
<i>complet de materiale</i>	gruparea unor bunuri/piese, scule, agregate, ansamble și subansamble, accesorii etc. stabilite a fi folosite sau consumate împreună pentru executarea unei anumite activități
<i>debarcare</i>	procedeul de desantare prin care forțele/tehnica de luptă și materialele sunt descărcate după aterizarea aeronavelor/navelor pe aerodromurile/porturile sau terenurile de aterizare
<i>delestare</i>	procedeul de desantare prin care materialele introduse în containere speciale sunt aruncate din aeronave de la înălțimi și cu viteze mici
<i>distribuție de materiale</i>	totalitatea măsurilor economice sau organizatorice pentru dirijarea și transmiterea fluxului de mărfuri de la producător la consumator, îndeplinind următoarele funcții: schimbarea proprietății asupra bunului; deplasarea produselor, respectiv transportul, stocarea, manipularea, ambalarea etc.; alegerea și utilizarea canalelor de distribuție
<i>eșalon de materiale</i>	grupare de autovehicule încărcate cu materiale constituită temporar din cadrul subunităților, unităților și marilor unități de logistică, destinată să execute aprovizionarea trupelor în anumite situații: forțe care acționează pe direcții independente, peste obstacole naturale, în încercuire etc.
<i>eșalonarea stocurilor</i>	repartizarea principalelor stocuri de produse și materiale pe diferite eșaloane și în anumite proporții, conform normelor și tabelor de înzestrare, care asigură un minim de cantități de materiale cu care trupele pot intra în orice moment în luptă/operație sau pot duce acțiuni militare un anumit timp
<i>evacuare</i>	<ol style="list-style-type: none"> 1. procesul mișcării oricărei persoane care este rănită, accidentată sau bolnavă spre și/sau dinspre baze de tratament medical; 2. trecerea de personal (militar sau civil), animale sau materiale dintr-un loc dat în altul; 3. procesul controlat de colectare, clasificare și expediere de material nereparabil sau abandonat pentru valorificare, întreținere, informare tehnică sau pentru baze de deșeuri, după caz
<i>grad de suport logistic</i>	măsura în care formațiunile logistice pot acoperi necesitățile beneficiarilor
<i>loc de îmbarcare-debarcare</i>	totalitatea instalațiilor și amenajărilor care pot asigura operațiunea de îmbarcare-debarcare a unui eșalon militar
<i>manevră de materiale</i>	activitatea de redistribuire a materialelor între mari unități, unități și subunități, în scopul completării stocurilor, în situații în care aceasta nu se poate face prin primiri de la eșalonul superior. Se realizează în strânsă concordanță cu manevra forțelor și mijloacelor, precum și cu cerințele impuse de ducerea operației. Manevra de materiale se poate executa din adâncime spre înainte, de-a lungul frontului și de pe o direcție pe alta
<i>mentenanță</i>	componenta logisticii care cuprinde totalitatea acțiunilor întreprinse pentru a menține sau restabili tehnica la caracteristicile specifice. Aceasta include: controlul, testarea, întreținerea, clasificarea, recuperarea, evacuarea, repararea, reconstrucția și reclamațiile
<i>reaprovizionare</i>	acțiunea de completare a stocurilor în scopul menținerii nivelului cerut de aprovizionare
<i>rechiziție</i>	o solicitare imperativă, în special pentru personal, provizii sau servicii autorizate, care nu este valabilă fără o cerere specifică
<i>resurse logistice</i>	totalitatea mijloacelor materiale și a unităților de prestări de servicii existente într-un spațiu geografic determinat care pot fi folosite pentru realizarea sprijinului logistic al trupelor
<i>sursă de aprovizionare</i>	instituția militară sau civilă care poate furniza produse și materiale necesare completării consumului și distrugerilor provocate de inamic

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN**privind recunoașterea Acordului interprofesional pentru sfecla de zahăr — recolta anului de comercializare 2008—2009**

Văzând Referatul de aprobare nr. 116.807 din 23 aprilie 2008 al Direcției generale de implementare politici agricole, având în vedere prevederile art. 2 pct. 11 lit. b, ale art. 6, precum și prevederile din anexa II la Regulamentul Consiliului (CE) nr. 318/2006 privind organizarea comună a piețelor în sectorul zahărului, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 58 din 28 februarie 2006, p. 1—31,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 385/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se recunoaște de către Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale Acordul interprofesional pentru sfecla de zahăr — recolta anului de comercializare 2008—2009, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Contractele de producere, cumpărare, livrare și plată a sfeclei de zahăr destinate industrializării din recolta anului de comercializare 2008—2009, încheiate între producătorii de sfeclă de zahăr și societățile comerciale producătoare de zahăr din sfeclă de zahăr, vor respecta

condițiile stabilite în Acordul interprofesional pentru sfecla de zahăr.

Art. 3. — Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin Direcția generală de implementare politici agricole, direcțiile pentru agricultură și dezvoltare rurală județene și a municipiului București și Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură vor urmări și vor controla modul de aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Dacian Cioloș

București, 23 aprilie 2008.
Nr. 243.

ANEXĂ**ACORD INTERPROFESIONAL
pentru sfecla de zahăr — recolta anului de comercializare 2008—2009**

Membrii Organizației Interprofesionale Naționale „Zahărul” din România, denumită în continuare *O.I.N.Z.R.*, și anume:

- Federația Cultivatorilor de Sfeclă de Zahăr din România;
- Asociația „Patronatul Zahărului din România”,

în baza art. 8 lit. k) alin. 7 din statutul *O.I.N.Z.R.* au încheiat prezentul acord interprofesional, denumit în continuare *AIP*, privind contractarea, producerea, transportul, recepția și plata sfeclei de zahăr din recolta anului de comercializare 2008—2009, destinată industrializării.

Pezentul *AIP* a luat în considerare toate regulamentele și prevederile europene recente în domeniu și îndeosebi regulamentele (CE) nr. 318/2006, (CE) nr. 319/2006, (CE) nr. 950—952/2006, (CE) nr. 290/2007, (CE) nr. 551/2008, (CE) nr. 1.261/2008, (CE) nr. 1.913/2006.

ARTICOLUL 1**Obiectivele și durata AIP**

1.1. *AIP* își propune să reglementeze de o manieră unitară la nivel național relațiile dintre parteneri (cultivatori de sfeclă de zahăr, respectiv societăți procesatoare de sfeclă de zahăr).

1.2. *AIP* își propune să asigure contractul de bază privind producerea, cumpărarea, livrarea și plata sfeclei de zahăr, al cărui model este cuprins în anexa la prezentul *AIP*, precum și clauzele generale ale acestuia, respectând interesele generale ale partenerilor din filiera zahărului.

1.3. *AIP* își propune să asigure cadrul general de funcționare și dezvoltare a industriei zahărului din România și integrarea acestuia în structurile europene.

1.4. *AIP* își propune să asigure durabilitate sectorului agroindustrial al filierei zahărului, contribuind la creșterea producției naționale de zahăr la un nivel care să pună în valoare potențialul culturii de sfeclă de zahăr din România și să satisfacă necesarul național de consum.

1.5. *AIP* este valabil pentru campania de sfeclă de zahăr din anul de comercializare 2008—2009, clauzele generale putând fi modificate prin negocieri între cei doi membri ai *O.I.N.Z.R.* și Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, denumit în continuare *MADR*, până cel mai târziu la 1 martie 2008.

1.6. Respectarea clauzelor prezentului *AIP* este obligatorie pentru toți membrii afiliați celor două structuri profesionale semnate.

1.7. *AIP* este aprobat anual de către *MADR* și pus în aplicare prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

Definiții:

zahăr în cotă — cota de producție de zahăr alb echivalent alocată unei societăți producătoare de zahăr, destinată desfacerii pe piața comunitară;

sfeclă de zahăr în cotă — toate cantitățile de sfeclă de zahăr procesate pentru a obține zahăr în cotă;

zahăr în afara cotei — producția de zahăr alb echivalent care se obține peste cota de producție alocată (zahăr în cotă) și care este destinată exportului extracomunitar sau pentru producerea de zahăr industrial ori a surplusului de zahăr. Cantitățile de zahăr produse în afara cotei într-un an de comercializare următor, decizia aparținând exclusiv societăților procesatoare de zahăr. Cantitățile de zahăr astfel transferate vor fi considerate ca fiind primele cantități de zahăr din cotă procesate în cadrul cotei anului următor;

sfeclă de zahăr în afara cotei — toate cantitățile de sfeclă de zahăr procesate pentru a obține zahăr în afara cotei;

zahăr industrial — cantitatea de zahăr, peste cantitățile de zahăr în cotă, care este destinată utilizării în anumite industrii, precum cea producătoare de bioetanol, de rom, pentru anumite produse farmaceutice, drojdie, „rinse appelstroop” și altele, conform art. 13 alin. (1)—(3) din Regulamentul (CE) nr. 318/2006 și anexei la Regulamentul (CE) nr. 967/2006;

surplus de zahăr — cantitatea de zahăr atribuită unui anumit an de comercializare, suplimentar zahărului în cotă și zahărului industrial;

an de comercializare — perioada începând cu data de 1 octombrie și sfârșind cu data de 30 septembrie a anului calendaristic următor. Anul de comercializare 2008—2009 începe la data de 1 octombrie 2008 și se termină pe data de 30 septembrie 2009;

societate procesatoare de zahăr — organizația economică independentă și constituită legal care operează pe răspunderea sa una sau mai multe fabrici de zahăr. Societățile producătoare de zahăr trebuie să fie agreeate de către statul membru, pe baza capacității profesionale dovedite de a produce zahăr și conformării acesteia cu cerințele privind furnizarea de informații specifice și acceptarea verificării acestora.

ARTICOLUL 2

Clauze generale

2.1. Părțile au căzut de acord ca pentru recolta anului de comercializare 2008—2009 să colaboreze în vederea obținerii unei cantități de zahăr alb din sfeclă de zahăr, care să acopere cota națională (104.688,82 tone de zahăr alb) și eventualele cantități de zahăr din afara cotei (industrial sau în surplus), ca urmare a angajamentelor implicite și explicite legate de producerea cotei de producție de zahăr din sfeclă asumate de societățile procesatoare de zahăr și de MADR. Cota națională menționată mai sus poate fi redusă prin adoptarea regulamentelor europene care prevăd retrageri temporare de cotă pentru respectivul an de comercializare și potrivit art. 11 alin. (1)—(3) din Regulamentul (CE) nr. 318/2006.

2.2. În funcție de cotele de producție alocate, societățile procesatoare de zahăr vor determina cantitatea minimă realizabilă de sfeclă de zahăr și suprafața necesară a fi contractată, pe care le vor comunica asociațiilor de cultivatori de sfeclă de zahăr din zona de aprovizionare până la începerea campaniei de contractare a sfeclei de zahăr.

2.3. Între cultivator și fabrică va fi încheiat un contract de producere, cumpărare, livrare și plată (denumit în continuare *CPCLP*, anexat la prezentul AIP), recunoscut de MADR prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, pentru recolta anului de comercializare 2008—2009.

2.4. CPCLP se vor încheia până la data de 1 mai 2008 și, conform prevederilor pct. 2.2, situația finală va fi transmisă la MADR până la data de 15 mai 2008, prin intermediul Asociației „Patronatul Zahărului din România”.

2.5. CPCLP este semnat de ambii parteneri și este obligatoriu în toate atribuțiile sale pentru aceștia.

2.6. CPCLP este documentul în care se stabilesc clauze contractuale speciale privind relația dintre un cultivator definit și societatea procesatoare de zahăr cu care acesta a încheiat angajamentul.

2.7. Clauzele CPCLP nu pot anula clauzele generale ale AIP, care îl însoțesc de drept pe toată perioada valabilității lui.

2.8. Partenerii CPCLP pot denunța în caz de litigiu doar clauzele derivate din acesta, nu și clauzele AIP.

2.9. CPCLP și AIP pot fi utilizate în relații comerciale și de parteneri neafiliați celor două structuri reprezentative, cu mențiunea că aceștia nu beneficiază de clauzele privind concilierea interprofesională.

ARTICOLUL 3

Modul de aplicare a AIP

3.1. Prezentul AIP reprezintă voința partenerilor asociați în structuri profesionale reprezentative, clauzele acestuia fiind obligatorii din momentul semnării lui.

3.2. AIP poate fi modificat anual prin negocieri între cei doi parteneri semnatori, în perioada desemnată la pct. 1.5.

3.3. Partenerii vor supraveghea aplicarea AIP în toate cazurile în care unul sau mai mulți membri ai structurii profesionale reprezentative sunt implicați într-o activitate contractuală derivată din prezentul acord și posibilă de atingerea de o manieră păgubitoare a uneia dintre părți.

3.4. CPCLP poate cuprinde clauze complementare specifice, care au caracter limitat la cei doi parteneri semnatori, care nu anulează stipulațiile AIP, nici în litera și nici în spiritul lor, și care nu modifică convenția de bază privind respectarea intereselor generale ale partenerilor.

3.5. Clauzele speciale ale CPCLP sunt negociate între cei doi parteneri și pot fi modificate de către aceștia prin acte adiționale, pentru clauzele care nu afectează parametrii de producție; clauzele speciale ale CPCLP nu pot fi extinse asupra AIP aferent campaniei din care acesta a fost derivat.

ARTICOLUL 4

Forța majoră

În caz de forță majoră justificată prin documente de constatare, prezentul AIP încetează, parțial sau total, să producă efecte. Forța majoră poate fi invocată de către oricare dintre părți și se răsfrânge și asupra CPCLP.

ARTICOLUL 5

Concilierea și arbitrajul

Litigiile referitoare la aplicarea prezentului AIP și a CPCLP se supun reglementărilor în vigoare relative la conciliere și arbitraj. Părțile convin ca litigiile să fie soluționate pe cale amiabilă și să se adreseze instanței numai după epuizarea procedurilor de conciliere.

ARTICOLUL 6

Cotizațiile profesionale și interprofesionale

6.1. Părțile semnatare ale prezentului AIP au convenit asupra necesității ca societățile procesatoare de zahăr să opereze în

numele cultivatorilor de sfeclă de zahăr la prelevarea cotizației profesionale în cuantum de 0,8 lei/tonă de sfeclă de zahăr neto de plată predată. Această prevedere va fi inclusă în mod obligatoriu în CPCLP încheiat cu fiecare societate procesatoare de zahăr. Suma încasată va fi virată astfel: 49% către Federația Cultivatorilor de Sfeclă de Zahăr din România, denumită în continuare FCSZR, 2% către O.I.N.Z.R. și 49% asociațiilor cultivatorilor din zona fiecărei societăți procesatoare de zahăr. Sumele încasate vor fi incluse în bugetul de venituri și cheltuieli al fiecărei organizații.

6.2. Plata cotizațiilor se face până la sfârșitul campaniei de recoltare, dar nu mai târziu de 31 decembrie 2008. În cazurile în care recoltarea sau predarea la societatea procesatoare de zahăr se prelungește după această dată, termenul-limită se poate prelungi, dar nu mai târziu de 15 februarie 2009.

6.3. Calcularea cotizațiilor se face la tona netă de plată, livrată de către cultivator societății procesatoare de zahăr și recepționată prin aplicarea baremului de echivalență, atât pentru sfecla de zahăr în cotă, cât și pentru cel în afara cotei.

ARTICOLUL 7

Producerea/cultivarea sfeclei de zahăr

7.1. CPCLP vor specifica atât suprafața ce se dorește a fi cultivată, cât și producția netă de zahăr alb scontată a se obține, separat în cotă și în afara cotei de producție.

Contractanții de sfeclă de zahăr, asociați sau neasociați în structuri profesionale sau interprofesionale, și societățile procesatoare de zahăr pot să asigure (contra cost) la cerere:

- sămânța de sfeclă de zahăr necesară înființării culturii, pentru suprafața contractată, direct sau prin societăți comerciale specializate;
- serviciile de îndrumare tehnologică a cultivatorilor, indiferent de suprafața/cantitatea contractată.

7.2. Sămânța de sfeclă de zahăr asigurată de către societatea procesatoare de zahăr va fi pusă la dispoziția cultivatorului până la data stipulată în CPCLP și, eventual, va fi tratată standard cu insecticide și fungicide.

7.3. Cultivatorii se obligă să respecte tehnologia recomandată de fabrică și să permită accesul reprezentanților acesteia pentru a executa monitorizarea evoluției culturii, obligându-se să execute lucrările tehnologice solicitate de aceștia la termenele stabilite.

7.4. Periodic, de la începerea contractării și până la terminarea recoltării și prelucrării sfeclei de zahăr, societățile procesatoare de zahăr se obligă să transmită datele statistice specifice către Asociația „Patronatul Zahărului din România”. Ca un minim de informații necesar, fiecare societate procesatoare de zahăr are obligația transmiterii de date privind cantitățile de zahăr din sfeclă în cota pentru care s-au încheiat contracte de livrare, conținutul de zahăr stipulat și estimat, precum și randamentul preconizat. MADR are dreptul să ceară și să obțină și alte informații pe care le consideră necesare.

ARTICOLUL 8

Recoltarea sfeclei de zahăr

8.1. Recoltarea sfeclei de zahăr se face din inițiativa societății procesatoare de zahăr, de comun acord cu cultivatorii.

8.2. Cultivatorii se obligă să respecte datele de începere a recoltării și de punere la dispoziție a sfeclei de zahăr, dacă acestea le-au fost aduse la cunoștință, conform graficelor convenite.

8.3. Societatea procesatoare de zahăr poate stabili data-limită a terminării recoltatului și a recepției.

8.4. Depășirea cu două zile a datei-limită de recepție poate atrage refuzul societății procesatoare de zahăr de a recepționa sfecla de zahăr, cantitățile aferente decăzând din clauzele AIP și CPCLP, sub rezerva înțelegerilor particulare ale părților semnatare ale CPCLP de extindere a perioadei respective.

ARTICOLUL 9

Transportul sfeclei de zahăr

9.1. Transportul sfeclei de zahăr de pe câmp la bazele de preluare pentru transport cu mijloacele societății procesatoare de zahăr se efectuează și se suportă de cultivator. Transportul sfeclei de zahăr de la bazele de preluare la societatea procesatoare de zahăr se efectuează și se suportă de către societatea procesatoare de zahăr.

9.2. Sub rezerva convențiilor particulare răspunzând regulilor sau obiceiurilor locale valabile înaintea campaniei agricole a anului de comercializare 2008—2009, CPCLP pot deroga de la prevederile pct. 9.1.

ARTICOLUL 10

Recepția sfeclei de zahăr

10.1. Partenerii au convenit ca recepția sfeclei de zahăr din recolta anului de comercializare 2008—2009 să fie efectuată cantitativ și calitativ, cu respectarea prevederilor Regulamentului (CE) nr. 318/2006.

10.2. CPCLP va preciza modul în care se face recepția sfeclei de zahăr atât calitativ, cât și cantitativ.

Pentru recolta anului de comercializare 2008—2009, sfecla de zahăr de calitate standard trebuie să fie:

- de calitate bună, sănătoasă și prezentată în condiții acceptabile de comercializare;
- cu un conținut de zahăr de 16% la punctul de recepție.

ARTICOLUL 11

Prețul sfeclei de zahăr

Sfecla de zahăr în cotă

11.1. Părțile au convenit că pentru recolta anului de comercializare 2008—2009 prețul minim pentru sfecla de zahăr în cotă, de calitate standard, să fie de 27,83 euro/tonă, în condiția de livrare ex-loc de recepție convenit cu procesatorul. Prețul se calculează și se plătește în lei, la cursul de schimb stabilit de regulamentele europene în vigoare [Regulamentul (CE) nr. 1.913/2006].

11.2. Prețul sfeclei de zahăr se poate majora/diminua în funcție de conținutul în zahăr, astfel:

a) pentru fiecare 0,1% conținut de zaharoză, prețul se majorează cu minimum:

- (i) 0,9% pentru conținut de zaharoză peste 16%, dar nu mai mult de 18%;
- (ii) 0,7% pentru conținut de zaharoză peste 18%, dar nu mai mult de 19%;
- (iii) 0,5% pentru conținut de zaharoză peste 19%, dar nu mai mult de 20%;

b) pentru fiecare 0,1% conținut de zaharoză, prețul se diminuează cu maximum:

- (i) 0,9% pentru conținut de zaharoză sub 16%, dar nu mai puțin de 15,5%;
- (ii) 1% pentru conținut de zaharoză sub 15,5%, dar nu mai puțin de 14,5%.

Prețul pentru sfecla de zahăr cu un conținut de zaharoză peste 20% nu trebuie să fie mai mic decât prețul minim ajustat conform lit. a) pct. (iii).

În completarea celor de mai sus, pentru sfecla de zahăr cu un conținut de zaharoză peste 20% și sub 14,5%, CPCLP poate stipula alte procente de creștere/diminuare.

11.3. Prețurile minime sus-menționate se aplică cantităților nete de sfeclă de zahăr predate și recepționate de societățile procesatoare de zahăr, în conformitate cu stipulațiile CPCLP privind conținutul de corpuri străine și pământ aderent.

Se stabilește ca sfecla de zahăr acceptabilă pentru prelucrare să aibă un conținut minim de zaharoză de 13,5%. Pentru sfecla de zahăr cu un conținut de zaharoză sub pragul minim acceptabil menționat mai sus, societățile procesatoare de zahăr au dreptul de a refuza preluarea acesteia.

Sfecla de zahăr în afara cotei

Pentru cantitățile de sfeclă de zahăr în afara cotei, prețul și condițiile de achiziție sunt stipulate separat în CPCLP și se negociază fără restricții între părțile implicate. Societatea producătoare de zahăr are dreptul de a decide dacă și condițiile în care acceptă o cantitate de sfeclă în afara cotei de producție.

Dacă societatea procesatoare de zahăr nu a încheiat CPCLP (până la data-limită menționată la pct. 2.4) pentru întreaga cantitate de sfeclă de zahăr necesară producerii cotei de producție alocate și la prețul minim, aceasta este obligată să plătească prețul minim stipulat mai sus pentru întreaga cantitate de sfeclă de zahăr pe care o procesează în anul de comercializare 2008—2009.

ARTICOLUL 12

Plata materiei prime

12.1. Părțile au convenit ca plata materiei prime recepționate să se facă:

- o treime până la data de 30 decembrie 2008;
- o treime până la data de 31 ianuarie 2009;
- integral până la data de 31 martie 2009.

12.2. Sub rezerva convențiilor particulare ce răspund regulilor sau obiceiurilor locale valabile înaintea campaniei agricole a anului de comercializare 2008—2009, CPCLP pot deroga de la prevederile pct. 12.1.

12.3. Modalitatea de plată convenită de părți se negociază între părți și se va stipula în CPCLP.

ARTICOLUL 13

Alte drepturi ale cultivatorilor

13.1. În privința borhotului rezultat în urma procesării sfeclei de zahăr, CPCLP poate prevedea că:

a) borhotul umed corespunzător prelucrării întregii cantități de sfeclă de zahăr livrate către societatea procesatoare de zahăr va fi livrat gratuit către furnizorii de sfeclă de zahăr, în condiția de livrare ex-fabrică;

b) numai o parte a borhotului, presat, uscat sau uscat și amestecat cu melasă, va fi livrat gratuit de societatea procesatoare de zahăr către furnizorii de sfeclă de zahăr, în condiția de livrare ex-fabrică;

c) borhotul presat sau uscat va fi livrat gratuit către furnizorii de sfeclă de zahăr în condiția de livrare ex-fabrică, dar cu plata costurilor de presare sau uscare;

d) societatea procesatoare de zahăr va plăti furnizorului de sfeclă de zahăr compensații care să țină cont de posibilitățile de vânzare a borhotului.

13.2. În cazul în care mai multe prevederi se pot aplica cantităților de sfeclă de zahăr livrabile, CPCLP trebuie să menționeze toate punctele care se pot aplica.

ARTICOLUL 14

Alocarea cotei de cultivare a sfeclei de zahăr în cotă

14.1. Societățile producătoare de zahăr vor încheia contracte de livrare de sfeclă de zahăr în cotă, luând în considerare eficiența agricolă în ceea ce privește costurile de transport și randamentul culturii sfeclei de zahăr. Având în vedere creșterea competitivității în acest sector și necesitatea de a atinge performanțele agriculturii europene, procesatorii de zahăr din sfeclă au libertatea de a-și modifica politica de achiziție a sfeclei de zahăr după fiecare an de comercializare și să reconsidere contractele de livrare a sfeclei de zahăr pentru furnizorii care nu sunt competitivi.

14.2. Cotele de producție de zahăr, implicit cele de cultivare a sfeclei de zahăr, pot suferi modificări de la un an la altul și, în consecință, societățile producătoare de zahăr pot modifica cantitățile de sfeclă de zahăr în funcție de modificările de cotă impuse de regulamentele europene.

14.3. În cazul în care procesatorii de zahăr din sfeclă vor apela la procesarea cotei în afara unității procesatoare respective [conform art. 6 din Regulamentul (CE) nr. 952/2006], părțile semnatare ale prezentului acord se obligă ca prima opțiune pentru procesare să fie o unitate de producție din România și numai în cazul refuzului acestora sau al unei oferte necompetitive procesarea să se facă în alte țări ale Uniunii Europene. Acceptul sau refuzul unui contract de procesare se face în maximum 3 zile lucrătoare de la cererea scrisă; lipsa unui răspuns va fi considerată refuz. MADR va asigura punerea în practică a prevederilor acestui punct prin condiționarea acordului de procesare.

ARTICOLUL 15

Taxe și alte obligații financiare

Ambele părți se obligă să plătească la timp și în cuantumul cerut taxele sau alte obligații financiare care provin din aplicarea politicilor agricole ale Uniunii Europene și care vor fi stipulate de regulamentele și legislația românească, cum ar fi taxa de producție, achiziția de noi cote de producție etc. CPCLP trebuie să prevadă modul de colectare și repartizare a acestor obligații financiare, în conformitate cu prevederile legale și/sau înțelegerii dintre părți.

Încheiat astăzi, 15 ianuarie 2008, în 4 exemplare.

Pentru Federația
Cultivatorilor de Sfeclă de Zahăr
din România,
Ion Gherman,
președinte

Organizația Interprofesională Națională
„Zahărul” din România,
Emilian Dobrescu,
președinte

Asociația „Patronatul Zahărului
din România”,
Emilian Dobrescu,
președinte

CONTRACT
de producere, cumpărare, livrare și plată a rădăcinilor de sfeclă de zahăr (CPCLP)

Prezentul CPCLP este încheiat în baza pct. 1.2 din Acordul interprofesional pentru sfeclă de zahăr, aferent recoltei anului de comercializare 2008—2009.

Între:

Beneficiar: Societatea Comercială — S.A., cu sediul în, str. nr., reprezentată prin

(numele, prenumele și funcția)

și
(numele, prenumele și funcția)

având contul, deschis la, înregistrată în registrul comerțului sub nr.

și

Furnizor /Proprietar, cu sediul/domiciliul în, str. nr., telefon/fax, reprezentat prin

(numele, prenumele și funcția)

și
(numele, prenumele și funcția)

având contul, deschis la, înregistrată în registrul comerțului la pozițianr.

a intervenit următorul CPCLP, cu valoare de contract bilateral, privind producerea, cumpărarea, livrarea și plata sfeclei de zahăr. Cursul de schimb se stabilește în conformitate cu regulamentele europene în vigoare.

Sfecla de zahăr în cotă:

Furnizorul se obligă să cultive o suprafață de ha cu sfeclă de zahăr, în scopul realizării unei producții nete de plată de tone, care va fi predată beneficiarului conform graficului de livrare care va fi comunicat de către beneficiar.

Beneficiarul se obligă să cumpere de la furnizor o cantitate de tone rădăcini de sfeclă de zahăr, la un preț de euro/tona de sfeclă de zahăr, în condițiile calității standard (de calitate bună, sănătoasă și prezentată în condiții acceptabile de comercializare, cu un conținut de zahăr de 16% la punctul de recepție).

Prețul menționat mai sus se poate modifica în funcție de conținutul de zaharoză la punctul de livrare, conform tabelului de echivalență a prețului minim (în euro) pe tona de sfeclă de zahăr, potrivit anexei la prezentul contract.

Conținutul de zahăr minim acceptabil pentru sfecla de zahăr destinată procesării este de 13,5%. Beneficiarul are dreptul să refuze orice cantitate de sfeclă de zahăr livrată și având sub conținutul minim de zaharoză menționat mai sus.

Sfecla de zahăr în afara cotei (dacă este cazul):

Beneficiarul se angajează să cumpere o cantitate de sfeclă de zahăr în afara cotei de producție, la prețul de euro/tonă, în condițiile de livrare, pusă la dispoziție de furnizor.

Punctele de colectare pentru sfecla de zahăr a anului de comercializare 2008—2009 sunt:

Livrările de sfeclă de zahăr se desfășoară, de regulă, în perioada

Recepția cantitativă și controlul calității sfeclei de zahăr:

Recepția cantitativă și controlul calității sfeclei de zahăr se fac la, de către, prin metoda, în prezența

Datele se vor consemna/înregistra în

Alte drepturi ale cultivatorilor:

Beneficiarul va livra, iar furnizorul de sfeclă de zahăr va primi o cantitate de borhot (tăiței) în următoarele condiții:

Plata taxelor și obligațiilor financiare:

Furnizorul de sfeclă de zahăr mandatează beneficiarul ca la plata sfeclei de zahăr să îi rețină cotizația de membru al FCSZR, în valoare de 0,8 lei/tona de sfeclă de zahăr neto de plată predată, și să verse aceste sume în contul și pe cheltuiala FCSZR (conf. pct. 6.1).

Noi, semnatarii prezentului CPCLP, declarăm că avem cunoștință de stipulațiile Acordului interprofesional pentru sfeclă de zahăr și de prevederile Regulamentului CE nr. 318/2006 (anexa 2) — campania agricolă a anului de comercializare 2008—2009 și ne angajăm să le respectăm în litera și în spiritul lor.

Încheiat astăzi,, în exemplare, toate cu valoare de original.

Beneficiar,

Furnizor,

(numele, prenumele și semnătura)

(numele, prenumele și semnătura)

ANEXĂ
la CPCLP

TABEL
de echivalență a prețului minim pe tona de sfeclă de zahăr, în funcție
de conținutul de zaharoză determinat la punctul de colectare

Nr. crt.	Conținutul de sucroză (%) la punctul de colectare	Prețul minim euro/tona de sfeclă de zahăr	Nr. crt.	Conținutul de sucroză (%) la punctul de colectare	Prețul minim euro/tona de sfeclă de zahăr
1	13,5	CPCLP	35	16,9	30,08
2	13,6	CPCLP	36	17	30,33
3	13,7	CPCLP	37	17,1	30,59
4	13,8	CPCLP	38	17,2	30,84
5	13,9	CPCLP	39	17,3	31,09
6	14	CPCLP	40	17,4	31,34
7	14,1	CPCLP	41	17,5	31,59
8	14,2	CPCLP	42	17,6	31,84
9	14,3	CPCLP	43	17,7	32,09
10	14,4	CPCLP	44	17,8	32,34
11	14,5	23,79	45	17,9	32,59
12	14,6	24,07	46	18	32,84
13	14,7	24,35	47	18,1	33,03
14	14,8	24,63	48	18,2	33,23
15	14,9	24,91	49	18,3	33,42
16	15	25,19	50	18,4	33,62
17	15,1	25,46	51	18,5	33,81
18	15,2	25,74	52	18,6	34,01
19	15,3	26,02	53	18,7	34,20
20	15,4	26,30	54	18,8	34,40
21	15,5	26,58	55	18,9	34,59
22	15,6	26,83	56	19	34,79
23	15,7	27,08	57	19,1	34,93
24	15,8	27,33	58	19,2	35,07
25	15,9	27,58	59	19,3	35,20
26	16	27,83	60	19,4	35,34
27	16,1	28,08	61	19,5	35,48
28	16,2	28,33	62	19,6	35,62
29	16,3	28,58	63	19,7	35,76
30	16,4	28,83	64	19,8	35,90
31	16,5	29,08	65	19,9	36,04
32	16,6	29,33	66	20	36,18
33	16,7	29,58	67	> 20	CPCLP
34	16,8	29,83			

ACTE ALE BIROULUI ELECTORAL CENTRAL

BIROUL ELECTORAL CENTRAL

HOTĂRÂRE**privind interpretarea unor prevederi din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea
autorităților administrației publice locale**

În temeiul art. 37 alin. (1) lit. c) și alin. (5) din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

fiind sesizat de Partidul Național Liberal în legătură cu interpretarea unor prevederi ale Legii nr. 67/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, privind depunerea candidaturilor, cu referire la situația în care unul dintre candidați a decedat după data acceptării candidaturii, dar înainte de începerea campaniei electorale,

Biroul Electoral Central hotărăște:

Articol unic. — (1) În cazul în care a intervenit decesul unuia dintre candidații la funcția de primar sau la funcția de președinte al consiliului județean, între data acceptării candidaturii de către biroul electoral sau de către instanța de judecată și data începerii campaniei electorale (2 mai 2008, ora 7,00), formațiunea politică pe lista căreia candida persoana decedată poate depune la biroul electoral de circumscripție competent, potrivit legii, o nouă candidatură, în locul celei lipsite de eficacitate prin decesul candidatului.

(2) Noua candidatură va urma procedurile legale de înregistrare prevăzute de art. 50 și următoarele din Legea nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În cazul în care birourile electorale de circumscripție au încheiat un proces-verbal prin care constată rămânerea definitivă a candidaturilor, acestea vor proceda la modificarea acestuia, prin includerea candidaturilor noi admise.

Președintele Biroului Electoral Central,
judecător **Ioana Surdescu**

București, 30 aprilie 2008.
Nr. 44.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul de vânzări și informare, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

